

XXVI MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI ORGANOWEJ I KAMERALNEJ

Bazylika OO. Bernardynów w Leżajsku

Dyrektor Artystyczny Festiwalu
prof. Józef Serafin

POD PATRONATEM HONOROWYM
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Mecenat Festiwalu

Jerzy Sidor	Prezes Zarządu Miejskiego Zakładu Komunalnego Sp. z o.o. w Leżajsku
Iwona Sierżęga	Prezes Zarządu Elektrociepłowni Nowa Sarżyna Sp. z o.o.
Paweł Prządka	Prezes Zarządu PGE Obrót S.A
Władysław Turek	Dyrektor Generalny PGE Dystrybucja S.A.
Heinrich Steinbrecher	Prezes Zarządu BMF Polska Sp. z o.o.
Roman Pydo	Prezes Zarządu ZGK Krzeszów Sp. z o.o.
Antoni Sałek	Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej w Leżajsku
Zenon Grabarz	Firma ROLNIK H. Z. Grabarz
Tadeusz Rutkowski Małgorzata Trębacz	Usługi Transportowe S. C. Rutkowski & Trębacz
Jerzy Wańczycki	Prezes Zarządu PSS Społem Leżajsk
PREBITES - firma branży IT specjalizująca się w cyberbezpieczeństwie	
Agata Matuszek	Kwiaciarnia STORCZYK

KOMITET ORGANIZACYJNY
XXVI MIĘDZYNARODOWEGO
FESTIWALU MUZYKI
ORGANOWEJ I KAMERALNEJ
W LEŻAJSKU

Ireneusz Stefański	Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego, Burmistrz Leżajska
O. dr Joachim Ciupa	Gwardian Klasztoru i Kustosz Sanktuarium w Leżajsku
O. dr Efrem Obruśnik	Dyrektor Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów
Marek Śliż	Starosta Leżański
Krzysztof Sobejko	Wójt Gminy Leżajsk
Andrzej Rychel	Burmistrz Miasta i Gminy Nowa Sarżyna
Ireneusz Wołek	Dyrektor Biura Organizacyjnego Festiwalu, Dyrektor Miejskiego Centrum Kultury w Leżajsku

Rozpoczynający się, dwudziesty szósty „po-jubileuszowy” Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku skłania do refleksji na temat fenomenu zjawiska, do którego się zalicza. W świecie przenikniętym muzyczną tandetą, atakującą nas z wielu stron - nierzadko czy tego chcemy czy nie chcemy - bazylika leżajska jawi się jako oaza muzyki sięgającej do głębszych pokładów naszej wrażliwości. I każdy następny rok przekonuje nas, że nie zabraknie ludzi, którzy przyjdą tu w oczekiwaniu na autentyczne przeżycie piękna, a opuszczą bazylikę w poczuciu tego, że nie był to czas zmarnowany.

Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom, festiwal nasz oferuje bogactwo muzycznych form w atrakcyjnych i zróżnicowanych interpretacjach. Niezmiennie - na pierwszym miejscu stoją organy bazyliki leżajskiej, przez niezrównany blask brzmienia i urodę barokowego prospektu. Na każdym festiwalu możemy zawrzeć bliższą znajomość z innymi instrumentami, jak skrzypce czy trąbka, nie wspominając o najdoskonalszym instrumencie, jakim może być głos ludzki. Jak zawsze - festiwal nasz jest miejscem, w którym obok artystów najwyższej rangi prezentują się debiutanci, przyszli następcy tych pierwszych.

Bazylika OO. Bernardynów w Leżajsku jest miejscem szczególnym: można znaleźć w niej ciszę i samotność sprzyjającą zatopieniu się w modlitwie lub kontemplacji - można dać porwać się entuzjazmowi, po wybrzmieniu ostatniego akordu organów, orkiestry, solistów i chóru. Wszystkim uczestnikom i słuchaczom naszego festiwalu życzę podobnych przeżyć!

Józef Serafin

O Festiwalu słów kilka...

Kolejny raz zapraszamy do Leżajska - naszego uroczego miasteczka nad Sanem miłośników muzyki klasycznej. Okazją ku temu jest XXVI edycja Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej.

Głównym celem Festiwalu jest promowanie i wspieranie twórczości artystycznej oraz popularyzacja muzyki organowej i kameralnej znanych kompozytorów.

Leżajski Festiwal wpisany jest na stałe w kalendarz imprez kulturalnych zarówno regionu jak i całego kraju. Zgodnie z nową formułą, Festiwal rozpocznie czterodniowy blok koncertów (od piątku do poniedziałku) w drugiej połowie czerwca a następne koncerty odbędą się w kolejne poniedziałki aż do końca lipca w Bazylice OO. Bernardynów na znajdujących się tam bezcennych organach. Organy wraz z Bazyliką i Klasztorem zostały wpisane przez Prezydenta RP na listę Narodowych Pomników Historii. Muzyka, która rozbrzmiewa w tym zabytkowym i niepowtarzalnym

miejscu przypomina nam o wspólnej odpowiedzialności za dziedzictwo, jakie pozostawili nam przodkowie i o możliwościach, jakie niesie jego wykorzystanie dla dobra naszej społeczności. Koncerty gromadzą rzesze miłośników różnych gatunków muzyki - nie tylko poważnej. Corocznie organizatorzy zapraszają światowej sławy muzyków prezentujących najwyższy poziom artystyczny.

Historia festiwalu nie jest może zbyt długa, ale na pewno barwna. O pełniejszym wykorzystaniu możliwości zabytkowych, leżajskich organów myślało wielu ludzi, zarówno leżajszczan, jak i znawców oraz miłośników muzyki organowej. Plany i marzenia zmaterializowały się w roku 1992, dzięki staraniom muzykologów Jacka Krysy i Piotra Jackowskiego. Pierwszy leżajski festiwal odbył się w tymże roku w ramach II Koncertów Organowych Stalowa Wola.

Podobny charakter organizacyjny miał drugi festiwal w 1993 r. Koncerty w bernardyńskiej bazylice odbywały się w ostatni piątek lipca i piątkowe wieczory sierpnia. Trzecia edycja festiwalu odbyła się w ramach VII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Radom-Orońsko 1994. Wykonawców festiwalowa publiczność mogła okłaskiwać w poniedziałkowe letnie wieczory. Zmiana patrona imprezy i włączenie jej do festiwalu radomskiego związana

była z nawiązaniem współpracy ze znanym organistą reprezentującym Fundację im. Mikołaja z Radomia Robertem Grudniem. Artysta ten, chętnie koncertując na leżajskich organach związał się z festiwalem

na kilka najbliższych lat zostając jego dyrektorem w 1995 r.

Stanowiska kierowników artystycznego i organizacyjnego zajmowali odpowiednio o. Wiktoryn Jacek Krysa oraz Piotr Jackowski. Kolejnym festiwalem towarzyszyły recitale organizowane w pobliskich

miastach: w Stalowej Woli, Mielcu, Sokołowie Małopolskim, Nisku oraz Kalwarii Zebrzydowskiej.

Od 1997 r. leżajski festiwal jest samodzielną imprezą wpisaną w kalendarz najważniejszych wydarzeń artystycznych w kraju. W roku 2002 nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora festiwalu. Miejsce Roberta Grudnia zajął wielokrotny gość festiwalu, profesor Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, a jednocześnie kierownik i profesor Katedry Organów Akademii w Krakowie, Józef Serafin. Profesor Serafin otwiera poczet znakomitych, światowej sławy muzyków biorących udział w koncertach festiwalowych, wśród których podziwiać mogliśmy m.in. Wiesława Ochmana, Aleksandrę Stokłosę, Edytę Geppert, Jerzego Maksymiuka, Konstantego Andrzeja Kulkę, Teresę Żylis-Garę, Chór Chłopięcy i Męski PFP „Poznańskie Słowiki” pod dykcją Stefana Stuligrosza, Orkiestrę Filharmonii Rzeszowskiej, Orkiestrę Symfoniczną Filharmonii Świętokrzyskiej, Orkiestrę Koncertową Wojska Polskiego im. S. Moniuszki, zespół Affabre Concinui, Urszulę Dudziak, Chór Męski „Oktoich” działający przy Cerkwi Prawosławnej św. św. Cyryla i Metodego we Wrocławiu, Grupę Dętą Filharmonii Krakowskiej i Radiowej Orkiestry Symfonicznej w Krakowie, Adama Zagajewskiego, Joachima Grubicha, Jerzego Artysza, Andrzeja Chorościńskiego, Juliana Gembalskiego, Jerzego Głowczewskiego, Józefa Skrzeka, Kwartet Jazzowy Piotra Barona, Artystów „Piwnicy Pod Baranami”, Włodek Pawlik Trio i wielu innych. Zagranicznymi gośćmi festiwalu byli m.in. Yoshiko Hara, Georgij Agratina, Wolfgang Panhofer, Kaoru Hiyama, Markus Linder, Robert Wallace, Tercja Pikardyjska, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Tomsku, Zespół Opery Lwowskiej, Jan Walraven, Loes van Langer.

Organizatorzy festiwalu z wielką starannością przygotowują corocznie program festiwalu dbając

o jego wysoki poziom artystyczny. Zaproszenie tylu znakomitych muzyków nie byłoby możliwe gdyby nie wyjątkowość bazyliki z jej słynnymi barokowymi organami - bezcennym skarbem naszej narodowej

kultury, miejsca festiwalowych koncertów oraz leżajskiego klasztoru oo. Bernardynów.

O randze Festiwalu może świadczyć fakt, iż od 2005 roku odbywa się on pod honorowym patronatem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (w 2016 Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego)

Couple of words about Festival...

It is the next time when we have honour to invite the lovers of classical music to Leżajsk our charming town by the river of San. The opportunity for that is the 26th edition of the International Festival of Organ and Chamber Music.

The main purpose of Festival is to promote and support the creative activity and popularization of organ and chamber music written by well-known composers.

Leżajsk Festival is permanently written into the calendar of cultural events of this region as well as of the whole country. In line with the new formula, the festival will begin with a 4-day block of concerts (from Friday to Monday) in mid-June, followed by subsequent concerts organized every Monday until the end of July in the Bernardine's Basilica on invaluable organs. Those organs together with the Basilica and Monastery are written by the President of Poland into the list of the National Monuments of History. Music that is played in this historic and inimitable place is reminding us about our common responsibility for the heritage which is left by our ancestors and about the possibilities which are brought by using it for the good of our community. Concerts gather many lovers of different kinds of music- not only classical. Every year the organizers invite world famous musicians who present the highest artistic standard.

Maybe the history of this festival is not too long but for sure it is very interesting. Many people were thinking about better use of the Leżajsk historic organs, there were not only people from Leżajsk but also experts and lovers of organ music. The plans and dreams came true in 1992nd thanks to the lots of efforts of two musicologists Jacek Krysta and Piotr Jackowski. The first Leżajsk festival took place in this year as a part of the 2nd Organ Concerts- Stalowa Wola.

Szanowni Państwo

Już po raz dwudziesty szósty organizatorzy Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku mają zaszczyt zaprosić Państwa na kolejną jego edycję.

Zainaugurowana zostanie ona 16 czerwca Mszą h-moll Jana Sebastiana Bacha w wykonaniu chóru i orkiestry Lwowskiej Filharmonii Narodowej oraz koncertem organowym Adama Tańskiego.

Drugim monumentalnym dziełem, w czterodniowej sekwencji rozpoczynającej festiwal, będzie muzyka filmowa Krzesimira Dębskiego z dominującą ścieżką z filmu „Ogniem i Mieczem” w wykonaniu

Orkiestry Symfonicznej im. Karola Namysłowskiego w Zamościu pod batutą kompozytora i udziałem Anny Jurkiewicz - prezentowana na scenie plenerowej przed Bazyliką na Placu Mariackim w niedzielę 18 czerwca.

Wieloletnią tradycją Festiwalu jest udział artystów światowej sławy - podobnie będzie w tym roku. Podczas koncertów będziemy mieli możliwość obcowania z muzyką wielkich kompozytorów w wykonaniu najznamienitszych mistrzów. Organizatorzy nie spoczywają na laurach i nieustannie poszukują najlepszej formuły dla tego wydarzenia artystycznego.

O randze Festiwalu świadczy fakt, iż od dwunastu lat odbywa się on pod honorowym patronatem Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Przygotowanie tak wielkiego przedsięwzięcia, trwającego od połowy czerwca do końca lipca, nie byłoby możliwe bez pomocy organizatorów, sponsorów i darczyńców. Niech mi będzie wolno przy tej okazji złożyć serdeczne podziękowania wszystkim, dzięki którym to wydarzenie artystyczne może się ziszczyć już po raz dwudziesty szósty.

Leżajska Bazylika – miejsce festiwalowych koncertów – urzekająca monumentalnością, barokowym wyposażeniem i brzmieniem leżajskich organów pozwala łączyć doznania estetyczne z rozmiłowaniem w muzyce.

Zachowuję nadzieję, że tegoroczny Festiwal znów przysporzy wielu niezapomnianych wrażeń artystycznych, zaś żywe wspomnienia koncertów skłonią Państwa do częstszego odwiedzania naszego miasta z jego Maryjnym Sanktuarium.

Ireneusz Stefański
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
Burmistrz Leżajska

Szanowni Państwo

Mam zaszczyt zaprosić Was na kolejną edycję Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w leżajskiej Bazylice. Już po raz 26 będziemy mieli przyjemność spotykać się wspólnie przy leżajskich organach na tym wyjątkowym wydarzeniu kulturalnym. Festiwal stanowi stały punkt w programie działania naszego Sanktuarium, ale przede wszystkim utrwalił się w sercach bardzo wielu ludzi, którzy tak licznie przybywają w letnie poniedziałki, aby wsłuchać się w utwory wielkich mistrzów.

Od kilku miesięcy organizatorzy wraz z Dyrektorem Artystycznym, którym jest pan prof. Józef Serafin, pracują nad odpowiednim repertuarem i doбором artystów. Podobnie jak w latach poprzednich zaszczytą nas swoją obecnością wspinali wykonawcy z Polski i zagranicy.

Przygotowanie tak wielkiego wydarzenia, jest związane ze sporym zaangażowaniem finansowym. Należy się zatem wielkie uznanie wszystkim Sponsorom, którzy nie zawiedli i dzięki ich hojnemu wsparciu, będziemy mieli przyjemność po raz kolejny gościć Państwa w tym niezwykłym rezerwarze piękna, jaki stanowi Bazylika z jej barokowym instrumentem.

Mamy nadzieję, że XXVI Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Klasztorze OO. Bernardynów w Leżajsku spotka się z Państwa życzliwym przyjęciem i dostarczy niezapomnianych wrażeń.

Pokój i Dobro

o. dr Joachim Wiesław Ciupa OFM
Gwardian Klasztoru
i Kustosz Sanktuarium w Leżajsku

KALENDARZ KONCERTÓW

XXVI FESTIWALU MUZYKI ORGANOWEJ I KAMERALNEJ

16 czerwca - 31 lipca 2017 r.

16 czerwca
piątek
godz. 19.00 Adam Tański - organy
Część kameralna:
Msza h-moll J. S. Bacha
Lwowska Filharmonia Narodowa

17 czerwca
sobota
godz. 19.00 Krzysztof Ostrowski - organy
Część kameralna:
Cracow Singers

18 czerwca
niedziela
godz. 21.00 „Ogniem i Mieczem”
muzyka - Krzesimir Dębski
Orkiestra Symfoniczna im. Karola
scena przed Namysłowskiego w Zamościu
Bazyliką Krzesimir Dębski - dyrygent
Anna Jurkiszewicz - wokół

19 czerwca
poniedziałek
godz. 19.00 prof. J. Serafin - organy
Część kameralna:
Poznań Brass

26 czerwca
poniedziałek
godz. 19.00 Michał Novenko (Czechy) - organy
Magdalena Witczak- sopran

3 lipca
poniedziałek
godz. 19.00 Anastasia Kovbyk (Rosja) - organy
Część kameralna:
Dumitru Harea (Mołdawia) -
fletnia Pana
Andrij Melnyk (Ukraina) - akordeon
Artur Banaszkiewicz - skrzypce
Roman Chraniuk - kontrabas

10 lipca
poniedziałek
godz. 19.00 Ilona Kubiacyk - Adler (Polska -
USA) - organy
Dovile Savickaite (Litwa) - organy
Część kameralna:
Creative Quintet

17 lipca
poniedziałek
godz. 19.00 Bartosz Jakubczak - organy
Urszula Kryger - mezzosopran

24 lipca
poniedziałek
godz. 19.00 prof. Andrzej Chorościński - organy
Część kameralna:
prof. Konstanty Andrzej Kulka
- skrzypce

31 lipca
poniedziałek
godz. 19.00 Piotr Rojek - organy
Igor Cecocho - trąbka

Organizator zastrzega sobie możliwość zmiany w programie

PIĄTEK

16 CZERWCA 2017 r.

godz. 19.00

Adam Tański **organy**

Program:

Jan Sebastian Bach - Toccata, Adagio i Fuga C-dur

Samuel Scheidt - Bergamasca (SSWV 560)

Heinrich Scheidemann - Praeambulum in d

Adam Tański - Improwizacja

Anton Heiller - Tanz-Toccata

oraz

Lwowska Filharmonia Narodowa

Wołodymyr Sywohip - dyrygent

Program:

Jan Sebastian Bach – Msza h-moll

ADAM TAŃSKI

Jest absolwentem Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie organów prof. Magdaleny Czajki i as. dr Jarosława Wróblewskiego. Ukończył również z wyróżnieniem Hochschule für Musik w Moguncji w klasie organów prof. Gerharda Gnanna oraz Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse w Paryżu

w klasie organów prof. Michela Bouvarda oraz prof. Oliviera Latry.

Od 2015 roku Adam Tański prowadzi działalność pedagogiczną w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi oraz w Diecezjalnym Instytucie Muzyki Kościelnej w Łomży. Został laureatem:

- nagrody specjalnej na V Międzynarodowym Konkursie Organowym im. F. Nowowiejskiego w Poznaniu (2015 r.)

- I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Organowym „W kręgu europejskich organów barokowych” w Katowicach (2014 r.). Był także półfinalistą międzynarodowych konkursów organowych: im. M. Tariverdieva w Kaliningradzie (2013 r.), im. L. Janáčka w Brnie (2012 r.), im. J. S. Bacha w Wiesbaden (2009 r.). Adam Tański był stypendystą Lions Club Warszawa NIKE (2014 r., 2015 r.), francuskich fundacji: Meyer oraz Brioux Ustarizt (2013-2015), Rektora Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina

(2010 r., 2011 r.) oraz Prezesa Rady Ministrów (2006 r., 2007 r.). Koncertuje na festiwalach w Polsce i za granicą; ma na swoim koncie występ w Filharmonii Narodowej w Warszawie, recitale i koncerty organowe w Niemczech, Francji i Wielkiej Brytanii, współpracuje z Filharmonią Łódzką im. Artura Rubinsteina. Adam Tański prowadzi również prężną działalność kompozytorską, a jego utwory były wykonywane w Polsce i Niemczech – m.in.: „Variations sur le Prélude du premier acte de »Tristan et Isolde«- Hommage á Ferenc Liszt” na organy solo, prawykonane przez ad. dra Jarosława Wróblewskiego w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie; napisany na potrzeby koncertu organowego we Freiburgu utwór „Danse Fantastique” na czworo organów, prawykonany w 2013 r. oraz „Misterium Poznania” na orkiestrę symfoniczną, consort solistów i organy, dedykowany orkiestrze Hochschule für Musik w Moguncji i tam też wykonany w 2013 roku.

AKADEMICKA MŁODZIEŻOWA ORKIESTRA SYMFONICZNA „INSO-LVIV”

Lwów jest kojarzony przez wielu jako miasto europejskie przede wszystkim dzięki swej „muzyce, zastygniętej w kamieniu” - niepowtarzalnemu historyczno-architektonicznemu zespołowi. Lecz teraz każdy może bezbłędnie zidentyfikować przynależność tego dawnego miasta do kultury europejskiej, nawet tam nie bywając - wystarczy posłuchać muzyki w wykonaniu orkiestry symfonicznej „INSO-Lviv”.

Koncerty i nagrania „INSO-Lviv” zachwycają urokiem eleganckiego wyrafinowania i na tym polega prawdziwy gust europejski. Akademicko wyszkoleni młodzi artyści, którzy grają muzykę różnych krajów i epok, demonstrują jednocześnie zapał, natchnienie,

świeżość interpretacji i artystyczną dojrzałość. Przekazują estetykę stylu i kontekst epoki, niezależnie od tego czy to muzyka świecka czy sakralna.

Międzynarodową nową orkiestrę symfoniczną (INSO) założyli w 1998 roku we Lwowie: szwajcarski oboista i dyrygent Gungard Mattes, obecny dyrektor Lwowskiej filharmonii i szeregu lwowskich festiwali muzycznych Wołodmyr Sywohip oraz Bohater Ukrainy, narodowy artysta Ukrainy, prof. Myrosław Skoryk, który jest kierownikiem artystycznym tego zespołu. Wtedy ojcowie-założyciele zwrócili uwagę, poza atrakcyjnością międzynarodowego projektu, jeszcze i na strategiczną perspektywę kulturalną i teraz jest ona naprawdę jedną z najlepszych orkiestr w Ukrainie, która swoim dorobkiem programowym świadczy o pragnieniu rozwoju duchowego.

Za pulpitem dyrygenta przed orkiestrą stawiali tacy znani maestrowie jak Lee Chinciao (Korea Północna), Aleksis Soriano (Hiszpania), Peter Falk, Georg Mais (Niemcy), Ivano Cajazza (Włochy), Stanisław

Welanyk (Polska), Raymond Janssen (Holandia), Georg Kugi (Austria), Fachraddin Kerimow (Azerbejdżan), Krzysztof Penderecki (Polska) i in. Pod ich batutą muzycy grają z natchnieniem i w zamyśleniu, emocjonalnie i intelektualnie, powodując odczuwalną euforię.

Przez 15 lat intensywnej działalności orkiestra występowała w Kijowie, Odessie, Winnicy, Równym, Iwano-Frankowsku, Łucku, Ternopolu, Kirowogrodzie i co roku odbywa tournée po państwach Europy Zachodniej (Szwajcaria, Niemcy, Włochy, Francja, Austria, Holandia, Polska). A w 2005 r. zespół przedstawił perełki muzyki ukraińskiej również w Chinach.

Znaczące osiągnięcie orkiestry – to 20 płyt CD, których nie ominęła uwaga krytyki muzycznej. Program "Franz Xaver Mozart Klavierkonzerte" w 2003 r. – odznaka Radio Swiss Classic, w 2006 r. orkiestra nagrała muzykę do filmu „Ricordare Anna” szwajcarskiego reżysera Waltera Deubera. Nagrany w 2008 r. album ze znaną szwajcarską śpiewaczką Jasmin Tamara otrzymał odznakę europejską „Złoty dysk”. Orkiestra jest zwycięzcą konkursu szwajcarskiego radia DRS 2 „Diskothek im 2” w 2009 r. z płytą „Shuman/Beethoven Klavirkonzerte”.

„INSO-Lviv” jest stałym uczestnikiem znanych międzynarodowych festiwali muzycznych „Wirtuozi” i „Kontrasty”, odbywających się we Lwowie. Słuchaczom zespół proponuje muzykę baroku, klasyków wiedeńskich, romantyzmu i współczesnych utalentowanych kompozytorów, wielu z nich zawdzięcza orkiestrze premiery swoich utworów. Miłośnicy orkiestry, którzy dosłownie całkowicie wypełniają sale na koncertach „INSO-Lviv”, zawsze zostają poruszeni wspaniałością usłyszaną muzyki.

KAMERALNY CHÓR „GLORIA”

Istnieje już prawie dwadzieścia lat. Od samego początku istnienia chór zgromadził młodych twórczych ludzi o wspólnych upodobaniach estetycznych. Credo chóru – to twórcze poszukiwania, pragnienie ideału w wykonaniu, entuzjastyczny stosunek dyrygenta i chórzystów do wspólnego działania. Chór jako jeden z pierwszych przywrócił wykonanie duchowej spuścizny XVII-XVIII w. nieznane i rzadko wykonywane utwory Leopolda, M. Dyleckiego, M. Berezowskiego, D. Bortnianskiego, M. Lysenki, M. Werbyckiego.

„Gloria” wykonuje również utwory, które odnoszą się do zachodniej tradycji religijnej, często i w tym zakresie występując w roli odkrywcy nowych utworów dla ukraińskiego słuchacza. Chór zrealizował szereg monumentalnych utworów światowej klasyki, takich jak „Pasja według św. Jana”, „Magnificat”, Wielka Msza J. S. Bacha; Introducione e Gloria, Magnificat

A. Vivaldiego, Berlińska Msza, Credo, Adam's Lament Arvo Pärta, Msza I. Strawińskiego, Harmonie Messe, „Siedem słów” oraz „Stworzenie świata” J. Haydna; Ein Deutches Requiem J. Brahmsa, Requiem W. A. Mozarta, D. Verdi i A. Schnittke; Carmina Burana C. Orffa IX Symfonia L. van Beethovena i dziesiątki innych utworów, od epoki renesansu do kompozycji współczesnych.

Mistrzostwo Kameralnego Chóru „Gloria” zdobyło międzynarodowe uznanie. Chór jest zwycięzcą międzynarodowych chóralskich konkursów w Atenach (Grecja), Tours (Francja), Riva del Garda i Arezzo (Włochy), był uczestnikiem międzynarodowych festiwali muzycznych na Ukrainie, w Polsce, Macedonii, Niemczech, Francji, Finlandii i Szwajcarii.

Od 1999 r. kierownikiem artystycznym i dyrygentem chóru „Gloria” jest laureat Państwowej nagrody im. M. Łysenki, zasłużony działacz sztuki Ukrainy, doktor filozofii Wołodymyr Sywohip. Absolwent historyczno-teoretycznego fakultetu lwowskiego konserwatorium i aspirantury przy Instytucie Historii Sztuki, folkloru i etnologii im. M. Rylskoho NAN Ukrainy.

Pod jego batutą chór oprócz licznych występów przygotował programy autorskie kompozytorów M. Skoryka, A. Nikodemowicza, A. Pärta, Z. Bujarskiego, zrealizował premierowe wykonania utworów współczesnych ukraińskich kompozytorów, m.in. – J. Laniuka, I. Szczerbakowa, H. Gawrylec, O. Szczytniuk, B. Froliak, B. Segina. Z sukcesem występował na wielu festiwalach: „Wirtuozi”, „Kontrasty”, „Dni Europy we Lwowie”, „Zolotowerchij Kyjiw”, „Kyiv Music Fest”, „Muzyczne premiery sezonu” w Kijowie, „Bach-Fest” w Sumach, „Klawiry morza” (Litwa), „Confiteor” w Krakowie, „Dni Muzyki Ukraińskiej” w Warszawie, „Dni muzyki oratoryjno-kantatowej” w Przemyśle, „Festiwal Muzyki Dawnej” w

Starym Sączu, Międzynarodowe Spotkania Muzyczne „Wschód-Zachód” w Zielonej Górze (Polska), „Freiburg Music Festival” (Niemcy), „Lohtafestvaali Sacred Music” (Finlandia), „Falera Music Festival” (Szwajcaria) i in. Występował między innymi z Hillard Ensemble z utworami Arvo Pärta.

Z chórem „Gloria” zrealizował nagrania dla zbiorów narodowej kampanii radiowo-telewizyjnej i lwowskiej kampanii radiowo-telewizyjnej. Po raz pierwszy na Ukrainie zostało zrealizowane nagranie płyty CD opery D. Bortnianskoho „Alkid” i „Religijnego koncertu - Panachydy” M. Skoryka, płyta CD z muzyką religijną M. Łysenki „Kamo pojdu ot lycja Twojego” i z ukraińskimi kolędami „LUX AETERNA”. Za aktywną działalność artystyczną i muzyczno-społeczną Wołodymyr Sywochip został nagrodzony obwodową premią im. S. Ludkiewicza, państwową premią im. Łysenki, odznaczony honorowym tytułem Zasłużony działacz sztuki Ukrainy oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.

SOBOTA

17 CZERWCA 2017 r.

godz. 19.00

Krzysztof Ostrowski organy

Program:

G. Muffat - Toccata Septima

N. Bruhns - Chorał „Nun komm, der Heiden Heiland”

J.S. Bach - Chorał „Jesus Christus unser Heiland”

BWV 688

J.S. Bach - Chorał „Aus tiefer Not schrei' ich zu dir”

BWV 686

J.S. Bach - Preludium i fuga E-dur BWV 566

Część kameralna:

Zespół Cracow Singers

Program:

Wacław z Szamotuł (1520-1560) - Ego sum pastor bonus

Tomas Luis de Victoria (1548-1611) - O Mangum

Mysterium

Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525-1594) - Kyrie z

Missa Papae Marcelli

Henry Purcell (1659-1695) - Hear my prayer

Johann Sebastian Bach (1685-1750) - Wie sich ein Vater
erbarmet (chorał BWV 17)

Anton Bruckner (1842-1896) - Locus iste

Edward Grieg (1843-1907) - Ave Maris Stella

Joseph Rheinberger (1893-1901) - Bleib bei uns

Francis Poulenc (1899-1963) - Timor et tremor

Maurice Durufle (1902-1986) - Ubi Caritas

KRZYSZTOF OSTROWSKI

Urodził się 1 stycznia 1993 roku w Warszawie. Jest absolwentem Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia im. Józefa Elsnera w Warszawie, w klasie organów dr hab. Jarosława Wróblewskiego oraz studiów magisterskich na Uczelni Muzycznej Fryderyka Chopina

w Warszawie, w klasie organów prof. Józefa Serafina i dr hab. Jarosława Wróblewskiego (z wyróżnieniem). Obecnie jest studentem I roku studiów doktoranckich na Wydziale Fortepianu, Klawesynu i Organów Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie.

W roku 2012/2013 był stypendystą programu Erasmus w Musikhochschule Lübeck (Niemcy) w klasie organów prof. Arvida Gasta.

Jest laureatem Nagrody Specjalnej I Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej „Per Artem ad Astra” w 2007 r. w Krasnobrodzie, laureatem nagrody za najlepsze wykonanie utworu Mariana Sawy i Nagrody Publiczności w I Ogólnopolskim Konkursie Organowym Krasnobród 2007, laureatem III Nagrody II Krakowskiego Konkursu Młodych Organistów w 2009 r. w Krakowie. Zakwalifikował się do II etapu Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej im. M. Tariverdieva w Kaliningradzie we wrześniu 2013 r. (I etap – kwiecień 2013, Hamburg). W październiku 2014 roku zdobył nagrodę za najlepsze wykonanie utworów Hermanna Schroedera na Międzynarodowym

Konkursie Organowym im. Hermanna Schroedera w Trier. W grudniu 2015 roku został laureatem II nagrody w Ogólnopolskim Bachowskim Konkursie Organowym w Krakowie.

Od początku studiów bierze udział w projektach prowadzonych przez Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina – koncerty w ramach Festiwalu „Włącz się na organy” i innych wydarzeniach artystycznych, w tym prawykonaniach.

Brał udział w Warsztatach i Kursach Mistrzowskich m.in.: u prof. Wolfganga Zerera, prof. Gerharda Gnanna i prof. Ludgera Lohmanna.

Koncertował m.in. w Polsce, w Danii, we Włoszech, na Litwie i w Niemczech.

Od 2001 roku współpracuje z Młodzieżową Orkiestrą Kameralną DIVERTIMENTO jako muzyk orkiestrowy i solista, biorąc udział w projektach artystycznych i koncertowych orkiestry na terenie kraju i za granicą. Podczas 61 European Music Festival for Young People w Neerpelt w Belgii, biorąc udział w Międzynarodowym Konkursie Zespołów Kameralnych został Laureatem I miejsca z najwyższym wyróżnieniem Summa Cum Laude.

W 2010 roku założył zespół Blues Royce. Od września 2011 do stycznia 2014 roku pełnił funkcję kierownika muzycznego Teatru Akademickiego Uniwersytetu Warszawskiego. Jest współzałożycielem zespołu Bomba Kaloryczna oraz kompozytorem i współaranżerem większości piosenek z repertuaru tego projektu.

CRACOW SINGERS

Działający od 2013 roku, jest dynamicznie rozwijającym się zespołem wokalnym skupiającym doświadczonych śpiewaków, których wspólnym dążeniem jest realizacja projektów wysokiej próby zarówno pod względem conceptualnym jak i wykonawczym.

Zespół wyróżnia konsekwentnie wypracowywana estetyka brzmienia oraz jakość interpretacji.

Cracow Singers koncentruje swoją działalność na przedsięwzięciach autorskich, interdyscyplinarnych, wypracowuje nowe pomysły łącząc odległe obszary i interesujących Partnerów. Międzynarodowy projekt „Kantor – anwesend – abwesend” powstał we współpracy z Ośrodkiem Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora Cricoteka oraz Domem Norymberskim w Krakowie. Cracow Singers zaproszony został przez wydawnictwo Internationale Musikverlage Hans Sikorski z Hamburga do współpracy w projekcie muzycznym prezentującym najnowszą kompozycję Lery Auerbach. Wysoki poziom artystyczny oraz wyjątkową jakość brzmienia zespołu, docenił polski muzyk jazzowy, kompozytor i wokalista Stanisław Soyka. Autorskie kompozycje Stanisława Soyki, do słów Williama Shakespeare’a w nowej aranżacji, stworzonej tylko dla realizacji a cappella zarejestrowane zostały na dwupłytyowym albumie zatytułowanym Soyka & Cracow Singers. Shakespeare a cappella.

Cracow Singers prezentuje program z utworami a cappella Krzysztofa Pendereckiego pod kierownictwem Macieja Tworka. Zespół podjął współpracę

z Orkiestrą Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietą Cracovią w projekcie z muzyką Arvo Pärta.

W Roku Witolda Lutosławskiego wraz z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej Cracow Singers współtworzył cykle koncertowe z utworami Witolda Lutosławskiego pn. „Ptasie Plotki, czyli rzecz o muzyce”, wykonanie półsceniczne.

Zespół uczestniczy w wydarzeniach kulturalnych miasta Krakowa (m.in. Cracovia Sacra, Muzyczne Czwartki w Dworku Białoprądnickim). Cracow Singers miał zaszczyt śpiewać podczas uroczystości otwarcia Muzeum Polaków Ratujących Żydów im. Rodziny Ulmów w Markowej w dniu 17 marca 2016 roku.

KAROL KUSZ - Kierownictwo artystyczne Cracow Singers.

Śpiewak, dyrygent, aranżer, pedagog. Jest autorem aranżacji na szesnastoosobowy zespół a cappella Sonetów Szekspira autorstwa Stanisława Soyki. Album dwupłytowy prezentujący materiał nagrany wspólnie przez Stanisława Soykę i Cracow Singers miał swoją premierę w lipcu 2014 roku.

Jako śpiewak współpracował z wieloma uznanymi i cenionymi dyrygentami z kraju i zagranicy wykonując repertuar od średniowiecza po muzykę współczesną.

Jako dyrygent współpracował również z wieloma chórami uczelni krakowskich m.in. Chórem Uniwersytetu Jagiellońskiego, Chórem Uniwersytetu Rolniczego.

Jest również pedagogiem. Prowadzi klasę wokalną w Szkole Wokalno-Aktorskiej w Krakowie. Jego autorska metoda nauki śpiewu solowego oraz prowadzenia zespołu wokalnego zarówno zawodowego i amatorskiego przynosi bardzo dobre efekty artystyczne.

NIEDZIELA
18 CZERWCA 2017 r.
godz. 21.00

Orkiestra Symfoniczna im. Karola Namysłowskiego w Zamościu

Program:

Rozpoczęcie ścieżką z filmu Ogniem i Mieczem z
następującymi częściami:

Polonez husarii

Prolog

Husaria – Polska Duma

Pieśń Heleny (instr.)

Gniew Bohuna

Pieśń Jana

Obrona Zbaraża

Szarża jazdy

Bitwa

Husaria ginie

Na zielonej Ukrainie

W kolejnej części muzyka z filmów (seriali) wraz
z piosenkami:

Na dobre i na złe

Zmysły

Rancho

Dumka na dwa serca

**ORKIESTRA SYMFONICZNA
IM. KAROLA NAMYSŁOWSKIEGO
W ZAMOŚCIU**

(dawniej Polska Orkiestra Włościańska im. K. Namysłowskiego) założona 4 listopada 1881 roku przez Karola Namysłowskiego jest najstarszą w Polsce orkiestrą symfoniczną (o 20 lat starszą od Filharmonii Narodowej).

Koncertowała m. in. w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Niemczech, Austrii, Francji, Bułgarii, Rumunii, Rosji, Czechach, we Włoszech, na Białorusi i Ukrainie oraz w wielu miastach w kraju, w najbardziej prestiżowych salach koncertowych m. in. w: Filharmonii Narodowej, Sali Kongresowej PKiN, Teatrze Wielkim - Operze Narodowej, Sali Polskiej Filharmonii Bałtyckiej i innych.

Od 2007 roku Dyrektorem Orkiestry jest Tadeusz Wicherek. Odtąd też Orkiestra na nowo zaczęła zaznaczać swoją obecność w kraju oraz poza jego granicami.

W listopadzie 2010 roku zagrała jedyny koncert w Polsce z Jonem Lordem, legendarnym klawiszowcem i kompozytorem Deep Purple.

W 2014 roku jako pierwsza polska orkiestra zagrała w Arenie di Verona (Włochy), biorąc udział w wyjątkowym widowisku muzycznym Rock Loves Chopin.

W kwietniu 2016 roku zagrała pierwszy wspólny koncert z Aleksandrą Kurzak i Roberto Alagna na polskiej scenie operowej.

O jej unikalności decyduje olbrzymi i różnorodny repertuar tworzony i gromadzony od przeszło 135 lat, a o atrakcyjności świadczą powstające programy nowoczesne w swej treści i formie.

Orkiestra współpracuje ze znanymi artystami z kraju i z zagranicy reprezentującymi różnorodne style muzyczne.

Jest organizatorem Zamojskiego Festiwalu

Kultury „arte, cultura, musica e...”, Festiwalu Muzyki Klasycznej „Zamojskich Dni Muzyki”, „Festiwalu Muzyki Filmowej” i wielu innych projektów muzycznych.

Koncerty Orkiestry były transmitowane przez TVP 1, TVP 2, TVP Polonia, TVP Kultura.

Od 2008 roku minimum raz w roku Orkiestra dokonuje nagrań i wydaje płytę dźwiękową.

Do najnowszych należą: Bajkowa Symfonia (bajki dla dzieci z muzyką symfoniczną recytowane przez Wiktora Zborowskiego i Zofię Zborowską) oraz Co-Opera (projekt muzyczny łączący operę, poezję i pop).

Orkiestra prowadzi stałą działalność koncertową we własnej sali, uczestniczy w obchodach świąt państwowych, kościelnych, uroczystościach okolicznościowych, festynach i innych przedsięwzięciach kulturalnych.

Kontynuuje prowadzoną od wielu lat akcję umuzykalniania dzieci i młodzieży prezentując specjalnie przygotowany i opracowany cykl audycji przeznaczonych dla młodego pokolenia.

PONIEDZIAŁEK

19 CZERWCA 2017 r.

godz. 19.00

prof. Józef Serafin

organy

Program:

Nicolaus Bruhns - Preludium i fuga e-moll
Jan Sebastian Bach - Trzy preludia chorałowe:
Kyrie Gott Vater in Ewigkeit
Christe, aller Welt Trost
Kyrie Gott heiliger Geist
Feliks Nowowiejski - VI symfonia op. 45,
cz.1- Preludio

Część kameralna:

Zespół instrumentów dętych blaszanych Poznań Brass

Program:

Melhior Franck/Mariusz Matuszewski - Intrada
Jan Sebastian Bach / Mariusz Matuszewski
- Bach Suite
- Toccat z Toccaty i Fugi d-moll BWV 565
- Wachet auf, ruft uns Stimme BWV 140
- Fuga g-moll BWV 578

Jerzy Fryderyk Haendel - Suita barokowa
- Marsz
- Allemande
- Courante
- Sarabande
- Fugetta

C. Debussy - Dziewczyna o włosach jak len
Fryderyk Chopin/A.Frackenpohl - 4 Chopin Pieces
arr. Luther Henderson - The Saint's Hallelujah
bis: G. Gershwin - Preludium in F

JÓZEF SERAFIN

Urodził się w 1944 roku w Krakowie. Był studentem prof. B. Rutkowskiego i prof. J. Jargonia (1968 – dyplom z odznaczeniem, PWSM w Krakowie), prof. F. Peetersa, i prof. A. Heillera (1972 – dyplom z odznaczeniem, Hochschule für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu). Jest laureatem pierwszych nagród m.in. na Ogólnopolskim Konkursie Organowym w Warszawie (1967) i Międzynarodowym Konkursie Organowym w Norymberdze (1972).

Koncertował w niemal wszystkich krajach Europy, a także w USA, Kanadzie, Japonii i Kazachstanie. Pełni funkcję kierownika międzynarodowych festiwali muzyki organowej i kameralnej w Leżajsku i Kamieniu Pomorskim, oraz międzynarodowego festiwalu młodych organistów „Juniore Priore” w Sejnach. Brał udział w pracach jury wielu międzynarodowych konkursów organowych (m.in. Praga, Norymberga, Paryż-Chartres, Moguncja, Manchester, Gdańsk, Freiberg-Dresden). Jest profesorem zwyczajnym UMFC w Warszawie i Akademii Muzycznej w Krakowie.

POZNAŃ BRASS

To zespół instrumentów dętych blaszanych działający od grudnia 1990 roku. Tworzy go jedenastu muzyków grających na trąbkach, rogu, puzonach, tubie i perkusji w następujących składach:

- kwartet puzonowy
- kwintet dęty
- podwójny kwintet z perkusją.

Przez 27 lat działalności Poznań Brass zagrał około 1400 koncertów w kraju i za granicą. Szeroki, składający się z ponad 1800 pozycji repertuar stanowią kompozycje renesansu, baroku, klasycyzmu, romantyzmu, impresjonizmu, szeroko pojętej muzyki rozrywkowej po muzykę współczesną. Szczególną pozycję zajmuje muzyka wieżowa (turmmusik).

Pierwszy koncert zespołu odbył się 12 sierpnia 1991 r. w Zamku Cesarza Wilhelma w Poznaniu.

Z koncertów na terenie naszego kraju wymienić należy jeszcze kilka:

- Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Kamieniu Pomorskim (1992, 2002, 2004, 2008, 2017)
- Międzynarodowy Festiwal Chopinowski

- w Dusznikach (1992, 1998)
- Gdańskie Koncerty Ratuszowe (1993)
- Festiwal Muzyki Wiedeńskiej w Jeleniej Górze (1996)
- Poznańska Wiosna Muzyczna (1997)
- Festiwal Świętokrzyski (1997, 1998, 2003, 2005, 2006, 2008, 2009)
- Koncert „Kolędy Świata” Kołobrzeg (1999)
- Filharmonia Dolnośląska (2000)
- I Festiwal Żartu Muzycznego w Nowym Sączu (2001)
- Koncerty Edukacyjne Lubuskiego Biura Koncertowego (1991-2007)
- Salon Myśliwski w Zamku Górków w Szamotułach (2006, 2007)
- koncerty z okazji Święta Niepodległości (1993-2016)
- Widowisko muzyczno-baletowe (z artystami Teatru Wielkiego w Poznaniu) od 2008
- koncerty muzyki patriotycznej (1991-2016)
- koncerty zamkowe Ziemi Świętokrzyskiej (1993, 1994, 1999-2014)
- Koncert na X Międzynarodowym Festiwalu w Pelplinie (2008)
- Koncert w Filharmonii Lubelskiej (2008)
- Koncert 90-lecia Powstania Wielkopolskiego - (2009)
- Koncert Karnawałowy w Małej Filharmonii w Puszczykowie (2009, 2010)
- Jarmark Świętojański w Poznaniu (1994, 1998, 2000, 2004, 2005, 2010)
- Koncert Obchodów XX lecia Zespołu (2011) Teatr Polski w Poznaniu
- Koncerty Noworoczne (1995, 2000, 2002, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016)
- Koncert w Katedrze Szczecińskiej (2013, 2016)
- Koncerty w Bazylice OO. Bernardynów

PONIEDZIAŁEK

26 CZERWCA 2017 r.

godz. 19.00

Michał Novenko (Czechy)
organy

Magdalena Witczak - sopran

Program:

António Correa Braga (XVII w.): Batalha
Alessandro Stradella (1639-1682): Pietà, Signore
Antonio Vivaldi (1671-1741): Domine Deus
Tabulatura Krakowska (XVI w.): Preambulum in F
Fantazja choralowa
„Nasz Sławyciel“

Johann Sebastian Bach (1685-1750): Aria „Mein
gläubiges Herze“ (Pfingstkantate)

Preludium i fuga e-moll BWV 533

Giulio Caccini (1551-1618): Ave Maria

Josef F. N. Seger (1716-1782): Toccata i fuga C-dur

Marcin Józef Żebrowski (1702-1770): Quia fecit mihi
magna

Dietrich Buxtehude (1637-1707): Preludium, fuga
i ciaccona C-dur

Michał Novenko (*1962): Ave Maria

Preludium dla F. L. Veka

Gabriel Fauré (1845-1924): Pie Jesu

M. Novenko: Improwizacja finalowa

MICHAŁ NOVENKO

Urodził się w 1962 roku w Pradze, studiował w Konserwatorium Praskim oraz w Akademii Muzyki i Sztuki w Pradze, zdobywając dyplomy z gry na organach

(u prof. Jaroslava Vodražka), kompozycji, dyrygentury i teorii muzyki. Brał udział w kursach mistrzowskich J. Guillou (w Paryżu), H. Rillinga i F. Donatoni. Otrzymał liczne nagrody w dziedzinie improwizacji organowej i kompozycji. Jest profesorem w Konserwatorium Praskim i prowadzi międzynarodowe kursy mistrzowskie (w USA, Wielkiej Brytanii, Francji, Afryce Południowej).

Prowadził koncerty w ponad 20 krajach świata: koncertuje w całej Europie, USA, Izraelu i Afryce Południowej. Brał udział m.in. w międzynarodowych festiwalach w Rzymie, Arezzo, Sionu, Orleans, Bourges, Warwick, Peterborough, Dresden, Hamburgu, Weingarten, Palma de Mallorca, Meksyku City, Port Elizabeth, Jerozolimie. Wielokrotnie brał udział w festiwalach organowych w Polsce (Kłodzku, Toruniu, Gdańsku, Wrocławiu, Świdnicy, Zabrze). Jest również jurorem konkursów organowych (m.in. był jurorem Legnickiego „Konwersatorium“, konkursu w San Antonio w USA). Dokonał wielu nagrań płytowych, radiowych i telewizyjnych, prezentując ponad 120 różnych organów i propagując zabytkowe instrumenty. Obecnie nagrywa dla brytyjskiego Label Priority Records (m.in. historyczne organy w Hiszpanii).

Za CD „Organy w Santanyí“ (Mallorca) otrzymał nagrodę „Star Recording“.

MAGDALENA WITCZAK

Ukończyła Państwowe Liceum Muzyczne im. H. Wieniawskiego w Łodzi w klasie skrzypiec. Następnie studiowała w klasie śpiewu solowego prof. Bożeny Harasimowicz w gdańskiej Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki, którą ukończyła otrzymując dyplom z wyróżnieniem. W 2006 r.

uzyskała stopień doktora sztuki muzycznej, w dyscyplinie artystycznej – wokalistyka, w 2012 r. – stopień nauczyciela dyplomowanego, a w 2015 r. – stopień doktora habilitowanego.

Zadebiutowała w 1999 roku rolą Rozyny w „Cyruliku Sewilskim” G. Rossiniego, za tę rolę nominowana była do Nagrody im. A. Hiolskiego za najlepszy debiut roku. Wykonuje muzykę operową, operetkową, oratoryjno- kantatową, pieśni polskie i obcojęzyczne, musical oraz piosenki rozrywkowe. Najważniejsze role sceniczne: Rozyna w „Cyruliku Sewilskim” G. Rossiniego, Zuzanna w „Weselu Figara” W. A. Mozarta, Norina w „Don Pasquale” G. Donizettiego, Fasquita w „Carmen” G. Bizeta, Oskar w „Balu maskowym” G. Verdiego, Hanna w „Strasznym dworze” St. Moniuszki, Lucia w „Gwałcie na Lukrecji” B. Brittena, Stasi w „Księżniczce czardasza” E. Kalmana oraz

Matka Przełożona w „The Sound of Music” R. Rodgersa, O. Hammerstaina. Występowała z takimi dyrygentami, jak: J. Maksymiuk, J. Salwarowski, J. Katlewicz, K. Buman, Z. Rychert, B. Jaromłowicz, M. Caldi, M.J. Błaszczuk, T. Wicherek, A. Knap, T. Bugaj, S. Chrzanowski, W. Rajski, M. Florencio Jr., R. Silva, Z. Rychert, J. Przybylski, S. Wróblewski, P. Sułkowski, A. Kowalska – Pińczak, J. M. Zarzycki. Zapraszana jest na liczne festiwale krajowe i zagraniczne, współpracuje z instytucjami, zespołami i stowarzyszeniami; najistotniejsze, z którymi artystka współpracuje to: Cappella Gedanensis, Państwowa Opera Bałtycka, Teatr Otwarty w Gdańsku, Polska Filharmonia Bałtycka w Gdańsku, Polska Filharmonia Kameralna w Sopocie, Gdyńska Orkiestra Kameralna Sinfonia Nordica, Nadbałtyckie Centrum Kultury, Miejski Dom Kultury w Rumii, Pomorskie Stowarzyszenie „Musica Sacra”, Opera i Operetka w Szczecinie, Teatr Muzyczny w Łodzi, Polska Filharmonia Sinfonia Baltica w Słupsku, Filharmonia Koszalińska, Filharmonia Szczecińska, Filharmonia Częstochowska, Filharmonia Zielonogórska, Filharmonia Zabrzeńska, Filharmonia Podkarpacka w Rzeszowie, Filharmonia Łódzka, Filharmonia Śląska w Katowicach, Filharmonia Pomorska w Bydgoszczy, Filharmonia Sudecka w Wałbrzychu, Toruńska Orkiestra Symfoniczna, Płocka Orkiestra Symfoniczna, Filharmonia Kameralna w Łomży, Śląska Orkiestra Kameralna, Teatr Nowy w Słupsku, Warszawskie Towarzystwo Muzyczne, Towarzystwo im. F. Chopina w Kopenhadze (Dania), Towarzystwo im. V. Belliniego w Kopenhadze. Stała współpraca (od 2000 roku) z gdańskim zespołem Cappella Gedanensis zaowocowała w 2005 r. nagraniem prawykonań kantat J. T. Roemhildta, a w roku 2008 nagraniem solowego motetu „In furore” A. Vivaldiego. Wykonuje utwory współczesnych kompozytorów polskich. W październiku 2001 r. została zaproszona do światowego prawykonania

„Missa Festiva” K. Rozbickiego, wydanej na płycie CD. W 2009 r. wykonała Kantatę M. Czerniewicza „I noc otoczy Cię jak światło” i „Pieśń Muzy z dźwiękami trąb i dzwonów” na sopran solo i carillon G. Kupreviciusa z okazji 450-lecia carillonu Ratusza Głównego Miasta w Gdańsku oraz w 2016 r. „Pasję” R. Kłoczko do libretta Mai Baczyńskiej. W 2015 r. wzięła udział w prapremierze polskiej musicalu „Love story” H. Goodalla kreując rolę Matki Jenny w Teatrze Nowym im. Witkacego w Słupsku. Pełniła wówczas również funkcję asystenta reżysera oraz konsultanta wokalnego. Uczy śpiewu w Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. w Słupsku jako nauczyciel dyplomowany oraz prowadzi szkolenia na temat prawidłowej emisji i impostacji głosu. W 2015 roku otrzymała Nagrodę Dyrektora PSM I i II st. w Słupsku, za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej i szczególnie wkład w rozwój szkoły w roku szkolnym 2014/2015. W 2016 r. otrzymała odznakę honorową od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

„(...) Wielka muzykalność, wrażliwość na słowo, nienaganna intonacja i dykcja pozwalają Magdalenie Witczak wprawiać w zachwyt nawet najbardziej wymagających słuchaczy (...).”

PONIEDZIAŁEK

3 LIPCA 2017 r.

godz. 19.00

Anastasia Kovbyk (Rosja) organy

Program:

Georg Muffat - Toccata VII

Jan Sebastian Bach

- Trio „Allein Gott...” BWV 664

- Toccata concertante E-dur BWV 566

Zsolt Gardonyi - „Hommage a J. S. Bach”

Robert Schumann

- Dwie etiudy w formie kanonu op. 56 n. 2 i 4

Sofia Gubajdulina - „Hell und dunkel”

Zsolt Gardonyi - Chorał „Ein feste Burg”

Część kameralna:

**Dumitru Harea (Mołdawia) -
fletnia Pana**

Andrij Melnyk - akordeon

Artur Banaszekiewicz - skrzypce

Roman Chraniuk - kontrabas

Program:

G.Bacewicz „Kaprys polski”

E.Morricone „Dawno temu w Ameryce”

A.Banaszekiewicz „Hava Nagila” Parafraza

J.Williams muzyka z filmu „Lista Schindlera”

Gh.Zamfir „Sarba Lu’ Pompieru”

J.Last „Samotny Pasterz”

D.Harea „Karpackie impresje”

G.Dinicu „Ciocarlia”

A.Dvorak „Humoreska”

M.Theodorakis „Taniec Zorby”

ANASTAZJA KOVBYK

U r o d z i ł a
się w 1990 roku
w Uljanowsku
(Rosja). Naukę
gry na fortepia-
nie rozpoczęła już
w wieku czterech lat
w szkole muzycznej
im. Milija Aleksie-
jewicza Bałakiriewa
w Niżnym Nowo-
grodzie, a następnie
kontynuowała ją
w konserwatorium
muzycznym M.

I. Glinki. Obecnie studiuje muzykę organową pod
okiem profesora Martina Sandera w Hochschule für
Musik Detmold w Niemczech. Swoje muzyczne zdol-
ności doskonali ucząc się od znakomitych artystów
takich jak: Ton Koopman, Olivier Latry, Guy Bovet,
Ben van Oosten, Louis Robilliard, Michael Radulescu.

Anastazja Kovbyk wygrała wiele międzyna-
rodowych konkursów, m. in. była finalistką II Rosyj-
skiego Konkursu Muzyki Organowej „Santa Cecilia”
(2011), otrzymała nagrodę specjalną fundacji Spra-
da-Bank Hanover na Asta/ Alumni Competition of
the Hochschule für Musik Detmold (2014), drugie
miejsce na Międzynarodowym Konkursie Muzyki
Organowej w Wuppertalu (2015), trzecie miejsce na
Międzynarodowym Konkursie Muzyki Organowej
im. J. P. Sweelincka w Gdańsku (2015), trzecie miejsce
na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Organowej
w Herford (2016) oraz na Międzynarodowym Kon-
kursie Muzyki Organowej J. G. Rheinbergera w Vaduz
(Lichtenstein). Została także zaproszona na Między-
narodowy Festiwal Organowy „Young generation in

concert” w Dusseldorfie.

Dodatkowo Anastazja Kovbyk daje koncerty w Rosji, Niemczech, Polsce, Anglii i Szwajcarii.

DUMITRU HAREA

Urodził się w Mołdawii, we wsi Isacova, 50 km od stolicy - Kiszyniowa. Po ukończeniu szkoły muzycznej w Orhei (1985) i Liceum Muzycznego w Tiraspolu (1990), rozpoczął studia w Akademii Muzycznej w Kiszyniowie w klasie fletni-Pana. Studiował u znanego i cenionego w Mołdawii i Rumunii Prof. Iona Negura. Akademię ukończył

w 1996r.

Już w trakcie studiów, przez cztery lata, pracował jako nauczyciel w Szkole Muzycznej, w której uczył młodzież gry na fletni Pana. W tym czasie był także członkiem orkiestry ludowej „Martisor”, koncertując wraz z nią nie tylko w Mołdawii, ale także w Rumunii, na Łotwie i innych państwach Europy.

Dumitru Harea jest muzykiem, który oprócz doskonale opracowanych, popularnych i znanych utworów muzyki klasycznej, ma w swoim repertuarze również znane przeboje światowej muzyki rozrywkowej no i oczywiście utwory typowej rumuńskiej, mołdawskiej i ukraińskiej muzyki ludowej, często komponowanej specjalnie dla tego specyficznego instrumentu. Na fletni Pana gra od 12-tego roku życia.

W roku 2000 po raz pierwszy odwiedził Poznań. Tutaj poznał swoją obecną żonę, Agatę i tutaj także zamieszkał. W 2001r. artysta wydał swoją solową płytę pt. „Muzyka Duszy”. Płyta zawiera najbardziej znane utwory klasyczne, wykonywane na fletnię Pana, z towarzyszeniem organów.

Od samego początku pobytu w Polsce współpracuje z Muzeum Instrumentów Muzycznych w Poznaniu. Gościnnie występuje ze słynnym zespołem „Czerwone gitary” oraz z zespołem muzyki cygańskiej „Terno”. Od paru lat współpracuje z Filharmonią Bałtycką i Jeleniogorską oraz z Akademią Muzyczną w Poznaniu. Koncertuje w całej Polsce i zagranicą m. in.: w Niemczech, we Włoszech, Wielkiej Brytanii, Rosji, Finlandii i Szwecji. W roku 2003 został współtwórcą zespołu „Karpatia”, z którym występował do roku 2007. Zespół specjalizował się w wyszukiwaniu i wykonywaniu muzyki ludowej Karpat.

W 2007r. Dumitru Harea założył swój zespół, „Besarabia”, z którym promuje muzykę ze swoich stron ojczystych, to jest Mołdawii i Rumunii. Artysta również aktywnie promuje instrument, fletnię Pana, koncertując edukacyjne. Ma w swoim dorobku ponad 1500 takich koncertów, wykonywanych w szkołach i przedszkolach na terenie całej Polski. Ten rodzaj promowania fletni Pana organizowany był m.in. przez takie biura koncertowe jak: „Pro Sinfonika”, „Wielkopolskie Biuro Koncertowe”, „Pro Musica”, „Musica viva”, „Manta Impresariat”, „Art And Music”, „Mezzo-forte”, „Filharmonia Jeleniogorska” oraz agencje artystyczne „Agencja Artystyczna Promocja” i „L’Arte”.

Od 2009 roku Dumitru Harea prowadzi ogólnopolskie warsztaty gry na fletni Pana, które odbywają się w Bielsko-Białej, zaś od roku 2011 w Lesznie w woj. Wielkopolskim prowadzi pierwszą sekcję fletni Pana w Polsce.

ROMAN CHRANIUK

Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie kontrabasów jazzowych prof. Jacka Niedzieli-Meiry. Występował w Niemczech, Hiszpanii, Islandii, Słowacji i Ukrainie z wybitnymi artystami, takimi jak: Marcus Wyatt, Hans Peter Salentin, Piotr Wojtasik, Mack Goldsbury, Piotr Baron, Janusz Muniak, Kuba Stankiewicz, David Dorůžka, Siya

Makuzeni, Dorota Miśkiewicz, Marcin Jahr, czy Frank Parker. Laureat wielu konkursów jazzowych, w 2016r. m.in. Konkursu na Indywidualność Jazzową 52. Festiwalu Jazz Nad Odrą. Współpracował m.in. z filharmoniami w Poznaniu i w Opolu. Do muzyki podchodzi na zasadzie „emotional experience” - wewnętrznego przeżycia, które emanuje z jego gry.

ARTUR BANASZKIEWICZ

Skrzypek, kompozytor, aranżer. Występuje od piątego roku życia. W 1985 roku zdobył pierwszą nagrodę na Konkursie Młodych Skrzypków w Koszalinie. W latach 1988-1990, jako stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki studiował w Konserwatorium im. P. Czajkowskiego w Moskwie. W tym czasie brał udział w mistrzowskich kursach interpretacji gry skrzypcowej w Łancucie (prof. M. Rusin) i w Bydgoszczy (W. Pikajzen). Oprócz klasycznego repertuaru skrzypcowego Artur Banaszkiewicz prezentuje publiczności

często własne, wirtuozowskie fantazje i parafrazy znanych, chętnie słuchanych utworów z różnych obszarów muzyki (m.in.: „VIVA STRAUSS!”, „IRISH DREAM”, „LA FIESTA MEXICANA”, „SKRZYPEK NA DACHU”, „CAN-CAN”, „MY FAIR LADY”, „HAVAH NAGILAH”, „OCZY CZARNE”, „KALINKA”). Szczególnie dużym powodzeniem w Polsce i za granicą cieszy się koncert - show zatytułowany „WIECZOR W KRAINIE CZARDASZA”, składający się z utworów inspirowanych folklorem cygańskim i żydowskim. Idea koncertu przyciągnęła uwagę mediów, czego rezultatem był udział w licznych programach radiowych i telewizyjnych, zaowocowała występami na wielu festiwalach muzycznych w prestiżowych salach koncertowych (m.in. Lincoln Center w Nowym Jorku, Sala Kongresowa w Warszawie, Berlinska Filharmonia i Lipski Gewandhaus) a także współpraca z wybitnymi postaciami życia muzycznego w Polsce (m.in. z W. Malickim, V. Brodskim, A. Maliszewskim, J. Karwowskim). Artur Banaszkiewicz intensywnie koncertuje i poszerza swój repertuar, dzieląc się swoimi muzycznymi fascynacjami i kreacjami z publicznością na całym świecie.

ANDRIJ MELNYK

Urodzony na Ukrainie. Absolwent Lwowskiej Narodowej Akademii Muzycznej w klasie akordeonu i dyrygentury. W Polsce mieszka od 2005 r. Inicjator i współzałożyciel formacji muzycznych: „Trio Anatevka”, zespołu „Besarabia”, „Art Acoustic Trio”. Koncertuje w kraju i za granicą w formacjach prezentujących różne style i gatunki muzyczne. Współpracował z Filharmonią Poznańską, Sudecką, Dolnośląską, Teatrem A.Fredry w Gnieźnie oraz Teatrem Polskim w Szczecinie.

PONIEDZIAŁEK

10 LIPCA 2017 r.

godz. 19.00

**Ilona Kubiacyk - Adler (Polska
- USA)**

Dovile Savickaite (Litwa)

organy

Program:

J. S. Bach (1685-1750) – Allegro moderato z Koncertu
Brandenburskiego G-dur nr 3

Antonio Soler (1729-1783) – Koncert a-moll nr 2 na
dwoje organów

I. Andante - Allegro

II. Tempo de Minué

Gioacchino Rossini (1792-1868) – Uwertura do „Cyru-
lika Sewilskiego”

Camille Saint-Saëns (1835-1921) – Danse macabre op. 40

Gustav Holst (1874-1934) – „Planety” op. 32

I. Mars

III. Merkury

IV. Jowisz

Część kameralna:

Creative Quintet

Program:

1.W. Lutosławski - Hurra polka z Małej suity

2.A. Piazzolla - Concierto para quinteto

3.S. Prokofiev - uwertura na tematy żydowskie op. 34
(opr. Adam Eibin)

4.A. Piazzolla - Oblivion

5.M. Zimka - Dance of the purple bird

6.C. Saint-Saens - Danse Macabre

7.A. Piazzolla - La Muerte del Angel

ILONA KUBIACZYK - ADLER

Studiowała w Akademii Muzycznej w Łodzi (Magister Sztuki), w Konserwatorium w Amsterdamie (Magister Sztuk Muzycznych) oraz na Uniwersytecie Stanowym w Arizonie, USA (Doktor Sztuk Muzycznych). Uczyła się gry na organach u Kimberly Marshall, Jacques'a van Oortmerssen'a, Ireny Wiślicki-Cieślar i Grażyny Fajkowskiej. W trakcie studiów uczestniczyła w kursach i lekcjach prywatnych prowadzonych przez wybitnych artystów europejskich, między innymi takich jak: Olivier Latry, Guy Bovet, Ludger Lohmann, John Scott, Susan Landale, Pieter van Dijk, Lorenzo Ghielmi, Peter Planyavsky, Wolfgang Seifen.

Otrzymała stypendium Royal College of Organists, by doskonalić swoje umiejętności w Cambridge w Wielkiej Brytanii. Brała udział w międzynarodowych konkursach muzyki organowej: zdobyła pierwszą nagrodę w konkursie interpretacji muzyki francuskiej w Warszawie, została finalistką konkursu w Lejdzie w Holandii, półfinalistką konkursu w Irlandii i konkursu Westfield w stanie Nowy Jork. Wykładała na Akademii Muzycznej w Łodzi i na Uniwersytecie

Stanowym w Arizonie. W 2015 roku nagrała album na zrekonstruowanych organach Hildebrandta z 1719 roku w Pasłęku. „Antique Sound Palette” jest zbiorem starannie dobranych utworów prezentujących unikatowe piękno i różnorodność brzmień tego instrumentu. Kulminacją współpracy z grupą utalentowanych artystów, reżyserów dźwięku i muzyków było wydanie płyty w 2016 roku. Jej najciekawsze angaże to koncerty w Oude Kerk, Nieuwe Kerk, Orgelpark i Muzeum van Gogha w Amsterdamie, w Sint Laurenskerk w Alkmaar, w Issue Project Room w Nowym Jorku, w festiwalu „Right Brain Rising!” w Phoenix, festiwalu „Musica Moderna” w Łodzi oraz w Międzynarodowej Akademii Organowej w Göteborgu. Od lat regularnie podróżuje do miejsc, w których znajdują się wyjątkowe zabytkowe instrumenty: Francji, Niemiec, Holandii, Austrii, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii i Włoch. Obecnie mieszka w Phoenix (USA), gdzie pracuje jako dyrektor muzyczny w Kościele Episkopalnym Bożego Narodzenia, uczy gry na organach i promuje muzykę klasyczną jako dyrektor artystyczny serii Arts at Nativity. Koncertuje w Europie i Stanach Zjednoczonych jako solistka, kameralistka i w duecie Zeelab z Jacobem Adlerem. Jest szczęśliwą matką dwóch synów.

DOVILE SAVICKAITE

Urodziła się na Litwie, w niewielkim mieście w okolicach Wilna. Swą edukację muzyczną rozpoczęła w szkole artystycznej im. Čiurlionisa w Wilnie. Studiowała grę na organach na Akademii Muzycznej w Wilnie u prof. L. Digrysa. Kontynuowała naukę w Lipsku w Hochschule fuer Musik und Theater im. Felix Mendelssohna-Bartholdy’ego w klasie organów prof. Ch. Krummachera. Tam otrzymała dyplomy z zakresu Muzyki Kościelnej i Organowej.

Jej zainteresowanie wykonawstwem muzyki dawnej zaprowadziło ją do Conservatorium van

Amsterdam (Holandia), gdzie studiowała z J. van Oortmerssenem. W trakcie studiów uczestniczyła w kursach mistrzowskich z Lorenzo Ghielmim, Louis Robilliard, Ludgerem Lohmannem, Wolfgangiem Zererem i Martinem Sanderem. Zdobyła III nagrodę na konkursie im. Kucharskiego w Łodzi (2008) i została finalistką międzynarodowego kon-

kursu organowego im. Čiurlionisa w Wilnie (2011). Po studiach powróciła do Wilna. Obecnie pracuje jako organistka w Kalwarii Wileńskiej oraz jako nauczyciel fortepianu i śpiewu. Jako koncertująca organistka występowała na Litwie, Ukrainie, w Finlandii, Norwegii, Niemczech, Polsce, Holandii i we Włoszech.

CREATIVE QUINTET

Powstał jesienią 2012 roku. Założycielką i pomysłodawczynią zespołu jest Grażyna Dziok.

Tworzą go młodzi i utalentowani muzycy sanockiej Szkoły Muzycznej II stopnia. Ten oryginalny skład ma w swoim repertuarze utwory Astora Piazzolli, Witolda Lutosławskiego, Ignacego Paderewskiego, Johanna Brahmsa, Wojciecha Rybickiego oraz utwory muzyki filmowej i rozrywkowej. Opiekunami zespołu są Grażyna Dziok, Dorota Skibicka oraz dyrektor szkoły Andrzej Smolik. Creative Quintet wielokrotnie koncertował na scenach muzycznych w kraju i za granicą. Zespół jest aktualnie w trakcie wydawania swojej pierwszej płyty.

PONIEDZIAŁEK

17 LIPCA 2017 r.

godz. 19.00

Bartosz Jakubczak

organy

Urszula Kryger

mezzosopran

Program:

Johannes Brahms (1833-1897) - Preludium i fuga g-moll WoO 10 (organy wielkie)

Max Reger (1873-1916) - Zwei geistliches Lieder „Wenn in bängen, trüben Stunden”, Heimweh”
- Geistliches Lied „Wohlden” (mezzosopran, organy)

Johann Sebastian Bach (1685-1750) - Preludium i fuga G-dur BWV 541 (organy w kaplicy Matki Bożej)

Petr Eben (1929-2007) - „Lied der Ruth” (mezzosopran, organy)

Marian Sawa (1937-2005) - Partita Chrystus zmarłych
wstanie jest (organy wielkie)

Antonín Dvořák (1841-1904) - Biblické písně op. 99 (wybór) (mezzosopran, organy)

Slyš, ó Bože! Slyš modlitbu mou

Hospodin jest můj pastýř

Při řekách babylónských

Popatřiž na mne a smiluj se nade mnou

Zpívejte Hospodinu píseň novou

URSZULA KRYGER

Śpiewaczka – mezzosopran. Absolwentka dwóch wydziałów Akademii Muzycznej w Łodzi: Instrumentalnego w klasie fortepianu (1988 r.) i Wokalno-Aktorskiego w klasie Jadwigi Pietraszkiewicz (1992 r.). Studia wokalne kontynuowała pod kierunkiem Andrzeja Orłowicza w Kopenhadze. Uczestniczyła w wielu międzynarodowych konkursach muzycznych, otrzymując ważne nagrody.

Do jej największych sukcesów należą zwycięstwa w I Międzynarodowym Konkursie dla Młodych Wokalistów im. St. Moniuszki w Warszawie (1992 r.), VI Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. J. Brahmsa w Hamburgu (1994 r.) oraz 43. Międzynarodowym Konkursie Muzycznym ARD w Monachium (1994 r.). Odtąd jej karierze towarzyszy niesłabnące zainteresowanie melomanów i krytyki. W 1995 r. wystąpiła w La Scali z recitalem pieśni Fryderyka Chopina. Rok później z wielkim sukcesem debiutowała na scenie Semper Oper w Dreźnie w operze Kopciuszek G. Rossiniego w partii Angeliny. Publiczność polska i wielu krajów świata ma okazję często podziwiać jej kreacje w dziełach oratoryjnych wykonywanych pod batutą tak znakomitych mistrzów jak: Jan Krenz, Jerzy Semkow, Rafael Frühbeck de Burgos, Sir Colin Davis, Armin Jordan. Szczególną uwagę obdarza muzykę kameralną – jej sztuka interpretacji pieśni łączy w sobie perfekcyjność z niezwykłą naturalnością. Doceniają to towarzyszący jej muzycy, wśród których znajdują

się wybitni pianiści: Hartmut Höll, Charles Spencer, Melvyn Tan i Pascal Rogé, klarnecista Paul Meyer oraz zespoły: Tokyo String Quartet, Petersen Quartet. Urszula Kryger dokonała wielu nagrań dla rozgłośni radiowych w Polsce, Francji, Niemczech i Szwajcarii. Jej dyskografia powiększa się z roku na rok. Dokonała nagrań dla angielskich wytwórni Decca (Pieśni polskie Poulenca) i Hyperion (Pieśni Chopina), niemieckiej CPO (Ballady Löwego), polskiej DUX (Duety rosyjskie – płyta nagrodzona Fryderykiem 2001, Pieśni Moniuszki, oraz Pieśni Karłowicza i Szymanowskiego – płyta nagrodzona Fryderykiem 2002). W roku 2003 ukazała się płyta z ariami Beethovena (BNL), a w roku 2004 kompletne wydanie Pieśni K. Szymanowskiego nagrane dla firmy Channel Classics, nagrodzone Fryderykiem 2004 za najwybitniejsze nagranie muzyki polskiej. W 2012 roku nagrodzono Fryderykiem płytę Żeleński - Pieśni (DUX). W 2006 roku wyróżniona została nagrodą Fundacji im. K. Szymanowskiego za przemyślane i wysoce artystyczne interpretacje pieśni tegoż kompozytora. Urszula Kryger jest również pedagogiem. Prowadzi liczne kursy mistrzowskie w Polsce i za granicą. Zasiada w jury konkursów muzycznych. Od 2002 r. prowadzi klasę śpiewu w Łódzkiej Akademii Muzycznej. W latach 2008-2012 była Kierownikiem Katedry Wokalistyki, a od tego roku akademickiego pełni funkcję Dziekana Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. G. i K. Baciewiczów w Łodzi.

BARTOSZ JAKUBCZAK

Ukończył z wyróżnieniem studia w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie organów prof. zw. Andrzeja Chorościńskiego. W 2003 roku ukończył studia podyplomowe (stypendium im. G. Soltiego) z najwyższym odznaczeniem w Royal Academy of Music w Londynie w klasie prof.

Dawida Titteringtona. Jest laureatem wielu nagród przyznanych przez tę uczelnię, m.in. Peter le Huray, Whalley Organ Scholarship Award oraz nagrody specjalnej przyznanej przez wybitnego angielskiego organistę Petera Hurforda.

Uczestniczył w kursach mistrzowskich prowadzonych przez: Marie-Claire Alain, Jamesa Davida Christiego, Ulrika Spang-Hanssena, Kei Koito, Susan Landale, Jona Laukvika, Ludgera Lohmanna, Haralda Vogla oraz Wolfgang Zerera. Wziął także udział The McGill Summer Organ Academy w Montrealu.

W 2002 roku otrzymał nagrodę Prix de la Presse podczas konkursu bachowskiego Grand Prix Bach de Lausanne w Szwajcarii. W tym samym roku wystąpił w Royal Festival Hall w Londynie, wykonując światową premierę zadedykowanego mu utworu na organy solo Salve Sancta Facies angielskiego kompozytora Dawida Gortona. Był uczestnikiem wielu prestiżowych festiwali w Wielkiej Brytanii, m.in. The Spanish Baroque Music Festival, London Handel Festival, London Bach Festival, Dartington International Summer School, The Spitalfields Festival, London Organ Forum, International Organ Festival at St Albans, a także koncertów w Czechach, Francji, Grecji, Holandii, Irlandii, Niemczech, Polsce, Szwajcarii, Szwecji i na Węgrzech.

W roku akademickim 2003/2004 wykładał w Royal Academy of Music w Londynie w ramach Pidem Organ Fellowship. Bartosz Jakubczak jest regularnie zapraszany do prezentacji wykładów podczas ogólnopolskich sesji naukowych, m.in. przez

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie czy Akademie Muzyczne w Krakowie i Katowicach.

Od 2004 roku pracuje w Katedrze Organów i Klawesynu UMFC, początkowo na stanowisku asystenta, a obecnie adiunkta.

Stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka uzyskał w 2009 roku, na podstawie rozprawy „Chorał gregoriański w wybranych utworach organowych Charlesa Tournemire’a”. W lutym 2015 roku decyzją Senatu Royal Academy of Music w Londynie, Bartosz Jakubczak otrzymał tytuł honorowego współpracownika Królewskiej Akademii Muzycznej (Associate of the Royal Academy of Music – ARAM). W tym samym roku otrzymał stopień doktora habilitowanego.

PONIEDZIAŁEK

24 LIPCA 2017 r.

godz. 19.00

prof. Andrzej Chorosinski organy

Program:

Bach-Vivaldi - Koncert a moll

(Allegro-Adagio-Allegro)

F. Mendelssohn Bartholdy (1809-1847) -

VI Sonata d moll

Cesar Franck (1822-1890) - Andantino g moll

Carl Philipp E. Bach (1714-1788) - Vier Stuecke

(WQV 193)

prof. Konstanty Andrzej Kulka - skrzypce

Program:

Feliks Mendelssohn Barth. - Koncert e moll /cz.I/

Henryk Wieniawski - Legenda

J. S. Bach - Gawot spartito e-dur

The Locatelli Trio - Affettuoso

The Locatelli Trio - Giga

ANDRZEJ CHOROSIŃSKI

Studia w warszawskiej Akademii Muzycznej w klasie organów Feliksa Rączkowskiego ukończył z wyróżnieniem w 1972 roku i kompozycji w klasie prof. Tadeusza Paciorkiewicza w roku 1974. W roku 1972 otrzymał nagrodę specjalną na konkursie improwizacji organowej w Kilonii. Był finalistą konkursów improwizacji w Haarlem (1973) i Norymberdze (1978). Koncertował niemal we wszystkich krajach Europy, a także w Izraelu, USA, Kanadzie, Australii, Korei Południowej i Japonii.

Występował w tak renomowanych miejscach jak m.in. Filharmonia Narodowa w Warszawie, Koncerthuset w Sztokholmie, Sala im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie, Katedra Notre Dame w Paryżu, King's College Chappel w Cambridge, Auli im. Pawła VI w Watykanie, Katedrze Św. Patryka w Nowym Jorku, Town Hall w Adelajdzie. Dokonał licznych nagrań radiowych i telewizyjnych w kraju i za granicą. Nagrał też ponad 20 płyt LP i CD dla firm polskich i niemieckich. W roku 2003 Związek Producentów Audio-Video przyznał tytuł „Podwójnej Platynowej

Płyty” płycie CD nagranej w Bazylice w Licheniu. W latach 1993-1999 sprawował godność rektora Akademii Muzycznej im F. Chopina w Warszawie. W latach 1993-2000 był członkiem Prezydium AECAM - Stowarzyszenia Rektorów Europejskich Uczelni Muzycznych. W latach 1997-2002 był dyrektorem artystycznym Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze. Jest inicjatorem i dyrektorem artystycznym ośmiu międzynarodowych festiwali muzyki organowej i kameralnej. Uczestniczył w pracach jury międzynarodowych konkursów organowych w Paryżu „Grand Prix de Chartres”, w USA, Niemczech, Polsce i Litwie, gdzie dwukrotnie był przewodniczącym jury. W roku 2008 otrzymał tytuł Doktora Honoris Causa w Keimyung University w Południowej Korei. Jest honorowym obywatelem miast: Frombork, Jelenia Góra, Kłodzko i Polanica Zdrój przyznanych za zasługi w popularyzowaniu kultury muzycznej. Posiada liczne odznaczenia m. in. Zasłużony Działacz Kultury, Gloria Artis, „Ecclesiae Populoque Servitio Praestanti”. Jest autorem licznych projektów w zakresie budownictwa organowego w Polsce: Bazylika w Licheniu, Kościół Wszystkich Świętych w Warszawie, Sala Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku jak również w Niemczech, Kanadzie i Japonii. Uczestniczył jako organista w oprawie muzycznej uroczystości kanonizacyjnych Papieży Jana Pawła II i Jana XXIII w dniu 27 kwietnia 2014 r. w Watykanie.

KONSTANTY ANDRZEJ KULKA

Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w wieku ośmiu lat u Stefana Hermana i kontynuował ją u tego samego pedagoga w Państwowym Liceum Muzycznym i Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Gdańsku (dyplom otrzymał z wyróżnieniem w 1971 r.). Od 1966 r. koncertował na obu półkulach (we wszystkich krajach Europy), Stanach Zjednoczonych, Ameryce

Północnej i Południowej, Japonii oraz Australii. Zagrał ponad 1500 recitali i koncertów symfonicznych. Jako solista był gościem wielu renomowanych orkiestr (m.in.

Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony Orchestra, London Symphony Orchestra, English Chamber Orchestra, Concertgebouw Amsterdam, Minneapolis Symphony Orchestra Lenigradzkiej Filharmonii). Uczestniczył w prestiżowych festiwalach muzycznych, m.in. w Lucernie, Bordeaux, Flandrii, Berlinie, Pradze, Barcelonie, Brighton, Warszawie. Szczególne miejsce w tournée artystycznych skrzypka zajmują występy z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej, z którą w 1971 r. odbył najdłuższą podróż po krajach Afryki, Azji oraz po Australii. Ma na koncie wiele nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji Polskiej oraz wytwórni Polskie Nagrania. Nagrywa również dla zagranicznych radiofonii i firm płytowych. Jego nagranie „2. koncertu skrzypcowego” Szymanowskiego dla EMI zostało w 1981 r. nagrodzone Grand Prix du Disque. Konstanty Andrzej Kulka prowadzi jednocześnie działalność pedagogiczną, od 1994 r. jest profesorem Akademii Muzycznej w Warszawie, gdzie jednocześnie kieruje Katedrą Instrumentów Smykowych.

PONIEDZIAŁEK

31 LIPCA 2017 r.

godz. 19.00

Piotr Rojek - organy Igor Cecoco - trąbka

Program:

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Preludium i Fuga e-moll BWV 548

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Adagio BWV 1055

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Nun komm, der heiden Heiland BWV 659

Henry Purcell (1659-1695)

Sonata na trąbkę solo i basso continuo

(części: Pomposo, Adagio, Allegro)

Piotr Rojek (1975)

Improwizacje na zadane tamaty

Luboš Fišer (*1935)

Dialog, per Tromba e Organo

Jehan Alain (1911-1940)

Litanies

Giovanni Viviani (1638-1693)

Sonata C-dur

(części: Andante, Allegro, Presto, Allegro, Andante)

PIOTR ROJEK

Ukończył Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu, w klasie organów mgr Klemensa Kamińskiego (1994 r.). Edukację muzyczną kontynuował w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, kończąc ją dyplomami: na Wydziale Instrumentalnym w klasie

organów prof. Andrzeja Chorośńskiego (1999 r.) oraz na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii w klasie kompozycji prof. Zygmunta Herembeszty i prof. dr. hab. Krystiana Kielba (2003 r.).

Odbył szereg kursów mistrzowskich – interpretacyjnych oraz improwizatorskich, prowadzonych przez tak wybitne osobistości świata muzyki organowej, jak: Julian Gembalski, Bernhard Haas, Hans Haselböck, Ton Koopman, Jon Laukvik, Armin Schoof, Wolfgang Seifen, Józef Serafin czy Harald Vogel. Artysta koncertował m.in. w Czechach, Finlandii, Niemczech, Norwegii, Słowacji, Szwecji. Prowadzi także kursy mistrzowskie w kraju i za granicą. Ma w dorobku osiem płyt. Powstała w 2005 roku płyta, na której zarejestrowano dziewięć toccat wybitnych kompozytorów od baroku do XX wieku, wykonanych na zabytkowych organach Adama Horacego Caspariniego w Wołowie, otrzymała nominację do prestiżowej

nagrody Polskiej Akademii Fonograficznej FRYDERYK. Piotr Rojek jest stypendystą Ministra Kultury i Sztuki, Internationale Altenberger Orgelakademie w Niemczech oraz laureatem konkursów organowych i kompozytorskich. Dr hab. Piotr Rojek pracuje na stanowisku adiunkta w macierzystej uczelni, gdzie kieruje Katedrą Organów, Klawesynu i Muzyki Dawnej. Pełni również obowiązki dyrektora Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia im. Ryszarda Bukowskiego we Wrocławiu.

IGOR CECOCHO

Jest absolwentem Białoruskiej Akademii Muzycznej w Mińsku (klasa prof. N. Wołkowa).

W latach 1979-90 był solistą Orkiestry Symfonicznej Teatru Wielkiego w Mińsku, od 1986 r. do 1990 r. - wykładowcą na Białoruskiej Akademii Muzycznej.

Laureat kilku konkursów trąbkowych. Od października 1990 r. objął prowadzenie klasy trąbki

w Akademii Muzycznej we Wrocławiu, a od 2006 r. w Akademii Muzycznej w Łodzi. W latach 1992-2006 był solistą Filharmonii Wrocławskiej.

Prowadzi intensywną działalność solistyczną w kraju i za granicą, grając na trąbkach współczesnych i historycznych. Koncertował z towarzyszeniem większości polskich orkiestr symfonicznych i kameralnych (m.in. „Sinfonia Varsovia”) pod batutą takich dyrygentów jak m.in.: Jerzy Maksymiuk, Robert Satanowski, Reinhard Seehafer (Niemcy), Larry Livingston (USA), Martin Hardy (Anglia), Nikolai Dyadiura (Ukraina), Marek Pijarowski, Jerzy Salwarowski i innych.

Jako kameralista współpracował z takimi znakomitymi muzykami jak: Emma Kirkby, Crispian Steele-Perkins, Paul Esswood, Gillian Keith, Daniel Stabrawa, Andrzej Chorosinski, Jan Tomasz Adamus.

Dokonał wielu solowych nagrań radiowych, telewizyjnych oraz płytowych.

Jest prawykonawcą utworów kompozytorów współczesnych, prowadzi kursy mistrzowskie, wśród jego wychowanków są laureaci konkursów krajowych i międzynarodowych.

„SYMBOLE WIARY”- WYSTAWA FOTOGRAFICZNA

W ramach XXVI Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej grupa leżajskich fotografików tj. Anna Węglarz, Ryszard Węglarz, Mieczysław Wroński oraz Wacław Padowski, prezentują wystawę fotograficzną „Symbole wiary”. Jest to kolejna wystawa o tematyce sakralnej, której celem jest pokazanie symboli chrześcijaństwa występujących w naszym otoczeniu.

Chcemy zwrócić uwagę na ich piękno oraz tajemniczość. Różnorodnością prezentowanych fotografii pragniemy wzbudzić zainteresowanie odbiorcy, nad ich znaczeniem oraz genezą powstania. Symbol jest związany z sacrum i sprawia, że człowiek przybliża się do głębokich znaczeń związanych z sensem jego obecności w świecie. Zmusza do myślenia i nie może być obojętny dla nas.

Dwudziesty szósty Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej Leżajsk 2017 mobilizuje do refleksji, w której nie może zabraknąć podziwu dla wyjątkowego miejsca spotkań koncertowych i jego historii. Miejszem tym jest Bazylika Ojców Bernardynów, ze względu na wspaniałość stylu jej architektury i bogactwo wyposażenia słusznie uważana przez wielu znawców za jeden z najznamienitszych zabytków sztuki wielu epok i pomników kultury. Przez stulecia w jej wnętrzu gromadzili się ludzie z wielu krajów świata, zjednoczeni wokół wartości o wymiarze ponadczasowym, mobilizujących do życia w prawdzie, dobru i miłości.

Refleksja nad tymi wzniosłymi treściami nie wydaje się możliwa bez retrospekcji obejmującej wydarzenia sprzed przeszło czterech wieków. Na szlaku tej wędrówki winno się znaleźć wspomnienie wydarzeń, które zaistniały w maju 1590 roku. Jak informują najstarsze zapisy źródłowe z początku XVII wieku, przed modlącym się w skupieniu mieszkańcem Leżajska, Tomaszem Michałkiem, w miejscu obecnej monumentalnej Bazyliki, stanęła Najświętsza Dziewica wraz ze św. Józefem i powiedziała: „Tu Boga swego a Syna mego chwałę i pomoc moją poznać. Tom sobie miejsce obrała abym na nim ludzi ratowała i przed Synaczkiem zastępowała. Idźże tedy do starszego co jest dozorcą miasta tego; powiedz mu, iż Syna mego jest ta wola, aby imieniem moim kościół mi tu zbudowano, w którym by ludzie modląc się, mogli otrzymać przeze mnie to czego by żądali” (Metryka..., s. 5).

Autor spisu cudów nazywa wizjonera Michałem, „którego ludzie od jego prostoty i cichości Michałkiem nazywali. Był on „Boga się bojący, w postach i modlitwie (...) się kochający, żywność

sobie z pracy rąk własnych obmyślający”. Ów skromny człowiek niskiego stanu nie od razu wypełnił misję. Obawiał się następstw powątpiewania ze strony światłych i możnych.

Maryja, powierzając swoje przesłanie, umacniała go mówiąc: „Nie będą wierzyć i ciebie będą męczyć, ale nic nie uznasz, a drudzy będą pokarani” (L. Janidło, s. 108). Metrykarz napisał, że gdy Michałek, zgodnie z przewidywaniami, znalazł się w miejscu odosobnienia, „żadna rzecz szkodzić nie mogła ale iakokolwiek z niem postępowano od wszystkiego wolen był. A iż tak z niem postąpiono, nie zdziwił się zaden bo tego spoczątku było trzeba aby doswadczone były Duchy iezeli od Boga były” (Metryka..., s. 5).

Matka Boża swym orędownictwem sprawiła, że na leżajskiej ziemi niebo spotkało się z ziemią, wzniosłość i świętość zstąpiły w zwyczajność ziemskiego pielgrzymowania. Tajemnicę tę głęboko przeżył ks. Jan zwany Teologiem, przełożony leżajskiego klasztoru bożogrobców, istniejącego niegdyś przy kościele farnym. W 1593 roku, podczas pamiętnej procesji na miejsce objawień wygłosił kazanie, w trakcie którego oznajmił: „To jest miejsce, które Jezus Chrystus wybrał dla Najświętszej Matki. Od tej chwili jest ono własnością Błogosławionej Dziewicy. Jej je oddajemy. To jest teren, który będzie poświęcony Bogu”.

Ks. Jan w swym kazaniu oznajmił, że adresatami Maryjnego przesłania byli od początku ludzie potrzebujący. „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, – powiedział cytując słowa Chrystusa – że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie” (Mt 11, 25–26). Nieprzypadkowe wydaje się zaczerpnięcie myśli z Ewangelii według św. Mateusza. Kontynuacją perykopy wziętej pod uwagę są słowa Zbawiciela, który wzywa: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście,

a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemień lekkie” (Mt 11, 28–30).

Kazanie ks. Jana było komentarzem do słów przesłania otrzymanego przez Tomasza Michałka. Wyrażało ono prawdę nie tylko o szczególnej świętości miejsca objawień lecz ukazywało także racje tego aktu, wynikające z miłosierdzia względem ludzi dotkniętych trudem ziemskiego pielgrzymowania. Miłosierdzie to jednak, podobnie jak zrozumienie tajemnic królestwa Bożego, zawsze było otwarte dla ludzi prostego serca. Przesłanie stanowiło zachętę dla utrudzonych i obciążonych, by szukali pokrzepienia u Jezusa rozumiejącego każdą ludzką niedolę, który sam dźwigał ludzkie słabości. Utrudzeni i obciążeni, poszukujący pokrzepienia, powinni uczestniczyć w Jego pokorze. To miał być warunek ukojenia dla duszy, doznania słodczy wszelkiego jarzma i doświadczenia lekkości wszelkiego brzemienia.

Maryja na leżajskiej ziemi nie zasłania sobą Chrystusa. Świadczy o tym Jej Cudowny Obraz. Madonna ukazana jest na nim w półpostaci z Dzieciątkiem, które trzyma na lewym ramieniu. Ma głowę zwróconą lekko w prawo, a spojrzenie skierowane na wprost. Prawa ręka opada w dół, wyrażając układem palców gest błogosławieństwa. Strój Madonny tworzy spodnia szata koloru czerwono-wiśniowego o długich rękawach oraz spływające z głowy okrycie wierzchnie. Płaszcz jest ciemnozielony z jaskrawo zieloną podszewką, wykończony złotą lamówką. Pod płaszczem widać cienkie maforium. Twarz Madonny jest pełna, o ciemnoróżowej karnacji. Jej plastykę wydobywają cienie oraz światło uzyskane bielą na nosie, w kącikach ust, oczu, a także pod dolnymi powiekami. Madonna ma duże oczy, ciężkie powieki i wyraziście nakreślone brwi oraz usta z podniesionymi w górę

kącikami. Jej głowę ujmuje nimb.

Dzieciątko ubrane jest w długą tunikę z rękawami, przepasaną paskiem. Głowę Dzieciątka, otoczoną promienistym nimbem, lekko wzniesioną w górę, okalają włosy opadające na lewe ramię. Wyodrębniony podbródek rysuje się na zaokrąglonej twarzy. Oczy i nos są podobne do twarzy Madonny, usta plastyczne, nakreślone żywą linią. Spojrzenie Chrystusa podąża ku Matce. Jezus prawą ręką błogosławi, lewą zgiętą w łokciu, podtrzymuje księgę. Dłonie o zaokrąglonych palcach są białe, obwiedzione ciemnym kolorem.

Obraz, dzięki technice wykonania, przynależy do epoki późnego gotyku. Jego autor, ks. Erazm, pochodził z Leżajska. W rodzinnym mieście spędził dzieciństwo i młodość. Tu również przez pewien czas pełnił urząd wójta. Doświadczenia zawodowe zdobywał prawdopodobnie w środowisku krakowskim, w okresie przed wstąpieniem do stanu duchownego. Jego twórczość i pobyt w klasztorze Bożogrobców zbiega się z okresem pamiętnych objawień.

Wizerunek Leżajskiej Madonny znalazł się w pierwszym drewnianym kościele, wzniesionym na miejscu objawień w 1598 roku. Stanowi uproszczoną kopię obrazu „Matki Bożej Śnieżnej”, znajdującego się w rzymskiej Bazylice Santa Maria Maggiore. Tamten znamienity prototyp był bardzo popularny w Europie. Powodem zjawiska stało się zwycięstwo, które 7 października 1571 roku odniosły wojska chrześcijańskie nad potęgą otomańską na wodach zatoki Lepanto. Rezultaty bitwy, wymodlone przed wspomnianym obrazem, oczekiwane z niepokojem w wielu krajach Europy, złamały ostrze zbrojnej ekspansji tureckiej w basenie Morza Śródziemnego i oddaliły bezpośrednie zagrożenie zarówno Wenecji, jak i Rzymu.

Apogeum popularności „Matki Bożej Śnieżnej” przypada na koniec XVI i I ćwierć

XVII wieku. Żywy kult Maryjny, związany z licznymi kopiami tego obrazu, ogarnął także cały obszar Rzeczypospolitej, czemu sprzyjała aktualna wówczas idea *antemurale christianitatis*, z jej spektakularną konkretyzacją w postaci wojny chocimskiej w 1621 roku. Wydarzeniom tym, podobnie jak pamiętnej bitwie z 1571 roku, towarzyszyło nabożeństwo różańcowe i procesja błagalna odprawiona w Krakowie z polecenia biskupa Marcina Szyszkowskiego, podczas której obnoszono kopię obrazu „Matki Bożej Śnieżnej”. Modlitwy odbyły się 3 października, na trzy dni przed zawarciem chlubnego dla Polski rozejmu z Turcją. Z okolicznościami tymi związana była ponadto, przypadająca właśnie wtedy, pięćdziesiąta rocznica bitwy pod Lepanto.

Warto zauważyć, że Madonna na wizerunku w Bazylice leżajskiej patrzy na pielgrzyma i słucha z uwagą jego prośb. Tymczasem Chrystus przypatruje się Obliczu Matki bacząc na Jej orędownictwo za potrzebującymi i udzielając swego błogosławieństwa prawą dłonią. Twórca ukazał w ten sposób dialog Syna z Matką. Madonna przekazuje prośby potrzebujących Synowi, a Syn odpowiada na nie przez Jej pośrednictwo. Tak zrealizowana koncepcja stanowi odzwierciedlenie przesłania skierowanego do Tomasza Michałka, uświadamiającego prawdę o Bogu objawiającym się na tym miejscu szczególnie wybranym, dla wspomagania ludzi oczekujących na duchowe wsparcie. Maryja przed swoim świętym Wizerunkiem pociesza i jedna zwaśnionych, uzdrowia cierpiących na duszy i na ciele, zranionych jadem cywilizacji śmierci. Przybyszom z różnych miejsc Polski i z najdalszych części świata przypomina swoje orędzie. Parafrazując słowa Chrystusa, zdaje się mówić: Przyjdźcie do Niego wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a On was pokrzepi. Weźcie Jego jarzmo na siebie i uczcie się od Niego, bo jest cichy

i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem Jego jarzmo jest słodkie, a brzemie lekkie (por. Mt 11, 28–30). Przychodźcie do moich stóp, proście a otrzymacie, szukajcie a znajdziecie, kołaczcie (por. Mt 7, 7), lecz przede wszystkim uczynicie wszystko cokolwiek Mój Syn wam powie (por. J 2, 5).

Orędzie to adresowane jest dziś do każdego człowieka odwiedzającego tętejszą Bazylikę. Powinno budzić potrzebę szlachetnego życia i pamięci o wspańalej przeszłości, treścią bogatych kontekstów dziejowych ubogacać spotkania z muzyką znamienitych kompozytorów, interpretowaną przez wybitnych wykonawców. Gdyby nie nadzwyczajne wydarzenia sprzed czterech wieków, nie powstałaby w latach 1618–1628 wspańała świątynia ufundowana przez rodzinę Opalińskich, a także zdobiące ją wspańałe, siedemnastowieczne organy, zdumiewające niepowtarzalnym dźwiękiem i treścią przebogatej oprawy snycerskiej. Najprawdopodobniej nie byłoby także obecnych spotkań z muzyką. Dlatego pochylanie się nad historią powinno również budzić potrzebę wdzięczności za szczególny dar miejsca, wybranego przez Bożą Opatrność.

Udział Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów w imprezach festiwalowych

Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów, zajmujące część bernardyńskiego kompleksu zabytkowego, istnieje od 1981 roku. Jest instytucją powołaną dla gromadzenia, przechowywania i udostępniania bezcennych pamiątek po zakonnikach i ich dobroczyńcach. Placówka ta, stworzona początkowo dla ratowania przed unicestwieniem i zapomnieniem przedmiotów ocalonych w trakcie powojennej repatriacji, służy od lat propagowaniu ważniejszych wątków kultury i sztuki, a także obyczajowości i religijności staropolskiej. Ostatnio prezentuje również przedmioty z krajów misyjnych i pochodzące z zamierzchłych cywilizacji. Można w nim podziwiać m.in. naczynia i szaty liturgiczne, rzeźby ołtarzowe i obrazy o treści hagiograficznej, a także podobizny wybitnych duchownych i portrety sarmackie. Wśród bezcennych eksponatów znajdują się pamiątki po św. Janie Pawle II i znamienitych bernardynach, w tym zmarłych w opinii świętości.

WMuzeum Prowincji Ojców Bernardynów organizowane były ekspozycje towarzyszące różnym imprezom, w tym festiwalom muzycznym. We wrześniu 2001 roku odbyła się wystawa zatytułowana „Impresje Hiszpańskie Wiesława Ochmana”, w której udostępniono zwiedzającym dwadzieścia dziewięć prac malarskich wspomnianego śpiewaka.

Wprogramie Dziewiętnastego Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Leżajsk 2010 uwzględniono wystawę prac Klubu Fotograficznego OPTIKOS pod tytułem „Zapomniane Sacrum”. Jej autorami byli: Anna Węglarz,

Mieczysław Wroński, Wacław Padowski i Ryszard Węglarz. Twórców zainspirowały miejsca związane z kultem religijnym, znajdujące się głównie na terenach Polski południowo-wschodniej. Zwrócili uwagę na cerkwie greckokatolickie, służące obecnie małym parafiom rzymsko-katolickim, a także na opuszczone cmentarze, kapliczki i stojące samotnie krzyże oraz na nieliczne synagogi i kirkuty, zachowane po II wojnie światowej.

Zdaniem autorów „pomysł wystawy (...) Zrodził się z potrzeby ponownego odkrycia piękna i ukrytej duchowości w dziś zapomnianych obiektach sakralnych, elementach ich wyposażenia oraz w ich otoczeniu”. Pokazując je, chciano pobudzić zwiedzających do zadumy i refleksji „nad przemijającym czasem”.

Wystawa tych samych autorów, udostępniona w ramach programu kolejnego Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Leżajsk 2011 nosiła tytuł: „Klasztorne impresje”. Nawiązywała do „najcenniejszego zabytku architektury sakralnej znajdującego się w Leżajsku”, położonego na szlaku turystycznym i pątniczym. Dla autorów fotografii szczególnie inspirujące było zabytkowe wnętrze świątyni z obrazem Matki Bożej Pocieszenia słynącym Łaskami, organami, stallami i polichromiami.

Wacław Padowski w swoich pracach chciał „oddać atmosferę tego miejsca”, od wieków odwiedzanego przez rzesze pątników, a swoją twórczością podziękować „za otrzymane łaski”. Zainspirowały go zwłaszcza miejsca niedostępne, takie

jak galeryjka biegnąca nad gzymsem czy chór organowy, które dane mu było oglądać z bliska. Używając długoogniskowego obiektywu mógł dostrzec wiele interesujących detali, które zwykle umykają podczas zwiedzania, zwłaszcza twarze monumentalnych rzeźb ołtarzowych oraz postać Chrystusa ukrzyżowanego, widzianego w prześwicie górnej kondygnacji nastawy ołtarza głównego. Bogactwo twórczej inwencji rzeźbiarzy, snycerzy i malarzy napełniało go podziwem oraz motywowało do utrwalenia na fotografiach mistycznej, niepowtarzalnej atmosfery wnętrza.

Ryszarda Węglarza interesowały w Bazylice nie tylko detale jej wyposażenia, lecz także grupy pielgrzymów i postacie wiernych samotnie zatonionych w modlitwie. Fascynował go niepowtarzalny klimat miejsca. Dla Anny Węglarz szczególnie ważna była świątynia z jej kompozycją architektoniczną, Cudownym Obrazem Matki Bożej Pocieszenia, freskami współtworzącymi nastrój skłaniający do refleksji i modlitwy, z niezwykłymi organami. Autorka była pod wrażeniem ulotnej atmosfery kreowanej przez światło zmieniające się w ciągu dnia. Zdaniem autorki obserwowanie wnętrza Bazyliki z bliska sprawia, że „wyraźniejsza staje się wielkość figur usytuowanych w górnej części ołtarza. Bliskość monumentalnych postaci, ich wyraz twarzy, poruszyć może chyba każdego. Niezwykłe wrażenie wywołuje zwłaszcza figura Chrystusa ukrzyżowanego; potężne gwoździe wbite w stopy – tym razem na wysokości twarzy oglądającego, budzą emocje. Zmienia się także wyobrażenie o rozmiarze całego zespołu organów, nie tylko brzmienie ale i wykonanie całego obiektu zadziwia. Prawdziwy kunszt rzeźbiarski widoczny jest w stallach, przybliżenia skłaniają do refleksji nad cierpliwością i perfekcją do jakiej może dojść człowiek”.

Mieczysław Wroński za cel swych dokonkań uznał zaprezentowanie „kilkunastu nastrojowych motywów (...), na co dzień

niezauważanych przez ludzi przybywających na nabożeństwa lub zwiedzających”. Ponadto starał się pokazać pewne miejsca, na przykład malowidła na ścianach, z nietypowej perspektywy. Chciał także poprzez nastrojowe ujęcia zmobilizować widza do wnikliwszej obserwacji wnętrza, a tym samym do głębszego przeżywania kontaktu ze znajdującą się w nich sztuką sakralną.

Wystawa fotograficzna, zorganizowana w ramach Dwudziestego Pierwszego Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Leżajsk 2012 zatytułowana była: „Oblicze sacrum”. Potrzebne fotografie ci sami autorzy gromadzili przez wiele lat. Były one związane z tematyką religijną i dotyczyły obiektów znajdujących się w Leżajsku i w innych miejscach kraju, a także za granicą. Ponieważ sfera sacrum stanowi dużą część codzienności pełnej określonych miejsc, przestrzeni, a także osób, dlatego przy zbieraniu materiału zwrócili uwagę na przeznaczoną do kultu architekturę, na obrzędy i praktyki religijne w różnych okresach, a także na konkretne przedmioty związane z pobożnością ludową. Wśród prac można było znaleźć fotografie prezentujące święcenie pokarmów wielkanocnych we Lwowie, cerkiew w Wólce Żmijowskiej, bibliotekę Ojców Bernardynów w Leżajsku, a także wiernych i osoby konsekrowane biorące udział w różnych kościelnych uroczystościach. Istotną rolę w cyklu wystawowym spełniały również fotografie palm wielkanocnych w Lipnicy Murowanej czy zapomnianego różańca w jednej z opuszczonych cerkwi pod Przemyślem.

Dla mnie – wyznał Ryszard Węglarz – już „sam tytuł Oblicza Sacrum ma swoją symbolikę. Tak jak każdy człowiek posiada inną twarz, tak i sacrum jest różnorodne. Fotografując od lat tematy sakralne w różnych kościołach mogę zauważyć, że nawet Matka Boża posiada różne lico. Sacrum to kościoły, msze święte, obrzędy liturgiczne, duże uroczystości

kościelne z udziałem najwyższych władz Kościoła: papieża, biskupa czy dużej liczby wiernych. Ale to jakby oczywiste oblicza. Są też ulotne symbole, przed którymi przechodzimy obojętnie albo ich w ogóle nie zauważamy. Jest to czasami krzyżyk, różaniec w zapracowanej dłoni, złożone rączki dziecka, rzeźba, obraz, napis na transparencie, samotny krzyż czy przydrożna kapliczka. Są też smutne oblicza, do których zaliczyłbym zdewastowane, zniszczone i rozsypujące się cerkiewki, połamane krzyże, często naruszone zębem czasu zapomniane cmentarze czy grobowce”.

Wacław Padowski, dokonując wyboru zdjęć na wystawę, miał dylemat dotyczący sposobu ukazania sfery sacrum przysługującej obywatelom, przedmiotom i ludziom. W swym dorobku ma sporą ilość fotografii ilustrujących wiele zabytków, zapomnianych miejsc wiecznego spoczynku wiernych różnych wyznań oraz uroczystości religijnych. Przygotowując kolejną wystawę w dużej mierze koncentrował się na Bazylice Ojców Bernardynów w Leżajsku sądząc, że można w niej w namacalny sposób zobaczyć „oblicza sacrum”. Leżajska świątynia bernardyńska jest jego zdaniem „przepełniona atmosferą modlitwy i dowodami umiłowania Matki Bożej oraz Jej Syna Jezusa i Boga Ojca”, czytelnymi we wspaniałym wystroju architektonicznym. „Liczne pielgrzymki i rzesze wiernych biorących udział w uroczystościach odpustowych świadczą o tym miejscu wybranym, gdzie każdy szuka wsparcia duchowego i może zostawić swoje troski”.

Mieczysław Wroński chciał pokazać, że oblicza sacrum „stanowią nie tylko wartość dokumentalną i artystyczną, ale też niosą za sobą poczucie wspólnoty chrześcijańskiej i pewnego rodzaju uczestnictwa”. Wystawę rozpatrywał jako źródło inspiracji dla zwiedzających, mające pogłębić ich wiarę i zmobilizować do odwiedzenia miejsc prezentowanych na fotografiach. W swych pracach widział

jednocześnie „osobistą deklarację przynależności do wspólnoty chrześcijańskiej oraz kultywowania tradycji dziadków i rodziców”.

W związku z Dwudziestym Drugim Międzynarodowym Festiwałem Muzyki Organowej i Kameralnej Leżajsk 2013 do późnej jesieni trwała czasowa wystawa fotografii Wacława Padowskiego pod tytułem: „Wczoraj i dziś Leżajskiej Bazyliki i Klasztoru”. Ekspozycja prezentowała przemiany zaistniałe w ostatnim ćwierćwieczu. „Jako autor zdjęć mogłem uczestniczyć w tych wydarzeniach (...) – stwierdził autor – Bogate archiwum utrudniło mi dokonanie wyboru fotografii (...). Najbardziej widoczne zmiany można dostrzec w Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów oraz w wyglądzie murów i baszt obronnych”.

Wystawie zorganizowanej w 2014 roku pod tytułem „Sztuka sakralna” Wacław Padowski, Anna Węglarz, Ryszard Węglarz i Mieczysław Wroński nawiązali do prawdy o Bogu w malarstwie, rzeźbie i architekturze. Wystawa tych samych autorów zorganizowana w 2016 roku dotyczyła „Sacrum w obiektywie”. W programie festiwalu pominięto wzmiankę o miejscu jej wystawienia.

Wystawy te wpisywały się w program imprez festiwalowych. Absorbowały melomanów, a przez to realizowały nadrzędne cele Muzeum Prowincji Ojców Bernardynów, których istotę wyraził 11 marca 1978 roku w Księdze Pamiątkowej Muzeum biskup Ignacy Tokarczuk wpisem następującej treści: „Naród, który chce mieć przyszłość, musi szanować swoją przeszłość. Wyrażam wdzięczność i uznanie OO. Bernardynom za troskę o skarby naszej kultury religijnej i narodowej”.

ORGANIZATORZY

1. MIASTO LEŻAJSK

37-300 Leżajsk, ul. Rynek 1

Tel./Fax: 17 242 73 33

e-mail: uml@lezajsk.um.gov.pl

2. POWIAT LEŻAJSKI

37-300 Leżajsk, ul. Kopernika 8

Tel.: 17 240 45 00

Fax: 17 240 45 09

e-mail: powiat@starostwo.lezajsk.pl

3. GMINA LEŻAJSK

37-300 Leżajsk, ul. Opalińskiego 2

Tel.: 17 240 62 00

Fax: 17 240 62 48

e-mail: ug.lezajsk@post.pl

4. MIASTO I GMINA NOWA SARZYNA

37-310 Nowa Sarzyna, ul. Kopernika 1

Tel.: 17 241 31 77

Fax: 17 241 31 11

e-mail: umig@nowasarzyna.eu

5. KLASZTOR OO. BERNARDYNÓW

37-300 Leżajsk, Plac Mariacki 8

Tel.: 17 242 00 06

Fax: 17 242 83 59

6. MIEJSKIE CENTRUM KULTURY W LEŻAJSKU

37-300 Leżajsk, ul. Mickiewicza 65

Tel. 17 785 11 34

e-mail: sekretariat@kultura.lezajsk.pl

BIURO ORGANIZACYJNE FESTIWALU MIEJSKIE CENTRUM KULTURY W LEŻAJSKU

Ireneusz Wołek

Dyrektor Biura Organizacyjnego

Dyrektor Miejskiego Centrum Kultury
w Leżajsku

Tel. 17 785 11 34

BGŻ S.A. Oddział w Leżajsku

29 2030 0045 1110 0000 0252 3620

www.festiwal.lezajsk.pl

Damian Dec - projekt, opracowanie graficzne mate-
riałów informacyjno - promocyjnych

Iwona Tofiliska - koordynator XXVI MFMOiK
w Leżajsku

Ireneusz Wołek - zdjęcia

Prowadzenie koncertów:

Jan Popis

Piotr Szpara

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do zmiany
wykonawców i programu

Druk: Emka. Drukarnia, poligrafia.

Mirosław Kłosowski

37-300 Wierzawice 874

tel. 603 393 770